ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 20ής Μαρτίου 2001
σε μια διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 82 της συνθήκης ΕΚ
(Υπόθεση COMP/35.141 — Deutsche Post AG)

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2001) 728]

(Το κείμενο στη γερμανική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2001/354/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό αριθ. 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, που αποτελεί τον πρώτο κανονισμό εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της συνθήκης ([1]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1216/1999 ([2]), και ιδίως το άρθρο 3 και το άρθρο 15 παράγραφος 2,

Αφού έλαβε υπόψη της την καταγγελία της United Parcel Service, της 7ης Ιουλίου 1994, η οποία ισχυρίζεται ότι έγιναν διάφορες παραβάσεις του άρθρου 82 της συνθήκης ΕΚ και γι' αυτό καλεί την Επιτροπή να θέσει τέρμα σ' αυτές τις παραβάσεις,

την απόφαση της Επιτροπής της 7ης Αυγούστου 2000 για την κίνηση της διαδικασίας σ' αυτή την υπόθεση,

την απόφαση της Επιτροπής της 4ης Οκτωβρίου 2000 για την επέκταση της διαδικασίας που έχει κινηθεί σχετικά με αυτή την υπόθεση,

Αφού κάλεσε σε ακρόαση τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 1 του κανονισμού αριθ. 17 και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2842/98 της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 1998, σχετικά με την ακρόαση σε συγκεκριμένες διαδικασίες που προβλέπονται από τα άρθρα 85 και 86 της συνθήκης ΕΚ ([3]),

Μετά από διαβούλευση με τη συμβουλευτική επιτροπή συμπράξεων και δεσποζουσών θέσεων,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

Α. Ο ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΩΝ

(1) Ο καταγγέλλων, η United Parcel Service («UPS»), είναι μια ιδιωτική αμερικανική εταιρεία η οποία έχει την έδρα της στην Ατλάντα της Γεωργίας των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Η UPS είναι ένας από τους σοβαρότερους ανταγωνιστές της Deutsche Post AG στον τομέα της μεταφοράς δεμάτων από επιχείρηση σε επιχείρηση. Δραστηριοποιείται, σύμφωνα με τα λεγόμενά της, σε μικρότερη κλίμακα και στον τομέα της μεταφοράς δεμάτων στα πλαίσια του εμπορίου, δι' αλληλογραφίας, που αποκαλείται μεταφορά «από την επιχείρηση στον καταναλωτή».

([1]) ΕΕ 13 της 21.2.1962, σ. 204/62.
([2]) ΕΕ L 148 της 15.6.1999, σ. 5.
([3]) ΕΕ L 354 της 30.12.1998, σ. 18.

Β. Η ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

(2) Η Deutsche Post AG («DPAG») ιδρύθηκε το 1995 μετά την απόσχισή της από την ανώνυμη εταιρεία Teil-Sondervermögen Deutsche Bundespost Postdienst («DBP»). Στην DBP ανατέθηκε με το νόμο Postverfassungsgesetz («PostVerfG»), ο οποίος ετέθη σε ισχύ την 1η Ιουλίου 1989, η αρμοδιότητα για την παροχή ταχυδρομικών υπηρεσιών. Από την 1η Ιουλίου 1989 η BP παρέχει ταχυδρομικές υπηρεσίες. Στο εξής, οι DPAG, DBP και BP θα αναφέρονται όλες μαζί ως DPAG. Η κύρια δραστηριότητα της DPAG συνίσταται στην παραλαβή, τη διαλογή, τη μεταφορά και τη διανομή αντικειμένων αλληλογραφίας στη Γερμανία. Στον τομέα αυτό, η DPAG διαθέτει αποκλειστικό δικαίωμα για τη μεταφορά αντικειμένων αλληλογραφίας βάρους μέχρι 200 γραμμαρίων (εφεξής ο «αποκλειστικός τομέας») ([4]). Το 1998, ο κύκλος εργασιών της DPAG στον αποκλειστικό τομέα ανήλθε σε [...] (*) δισ. DEM και αποτέλεσε το [...] % του συνολικού κύκλου εργασιών της DPAG, που ήταν 28,6 δισ. DEM. Από το λογαριασμό εσόδων και δαπανών που κατέθεσε η DPAG προκύπτει ότι ο αποκλειστικός τομέας παρουσιάζει κέρδη ([5]) τουλάχιστον από το έτος:

Πίνακας 1

Έσοδα και δαπάνες της DPAG στον αποκλειστικό τομέα 1990-1999

[(σε εκατ. DEM)]

Έτος	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998
Έσοδα	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Κόστος	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Κέρδος	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

Γ. Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

(3) Στην καταγγελία της, σύμφωνα με το άρθρο 3 του κανονισμού αριθ. 17, του Ιουλίου του 1994 η καταγγέλλουσα, UPS, ισχυρίζεται ότι η DPAG χρησιμοποίει έσοδα από το επικερδές μονοπώλιο στον τομέα των αντικειμένων αλληλογραφίας για να χρηματοδοτήσει τις πωλήσεις της κάτω του κόστους στον τομέα της μεταφοράς και διανομής εμπορικών δεμάτων. Χωρίς τη «διεπιδότηση» από τον αποκλειστικό τομέα, δεν θα μπορούσε η DPAG να χρηματοδοτήσει τις από μακρού πραγματοποιούμενες πωλήσεις κάτω του κόστους στον τομέα της υποκείμενης σε ανταγωνισμό μεταφοράς δεμάτων. Για το λόγο αυτό η καταγγέλλουσα ζητά την απαγόρευση των πωλήσεων κάτω του κόστους και το διαρθρωτικό διαχωρισμό του αποκλειστικού τομέα από τον μη αποκλειστικό τομέα των υπηρεσιών μεταφοράς δεμάτων. Διαφορετικά θα είναι αδύνατο για μια αποτελεσματική επιχείρηση να αντέξει στην πίεση που ασκεί με τις τιμές της DPAG στον τομέα των υπηρεσιών δεμάτων.

Δ. ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΔΕΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΔΙ' ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

(4) Η παρούσα απόφαση αφορά τις εκπτώσεις και τις τιμές που προσφέρει η DPAG όσον αφορά τη μεταφορά και τη διανομή δεμάτων σε σχέση με το εμπόριο διά αλληλογραφίας στη Γερμανία. Οι υπηρεσίες δεμάτων, περιλαμβανομένων και των υπηρεσιών σχετικά με το εμπόριο δι' αλληλογραφίας, εδώ και δεκαετίες δεν αποτελούν αποκλειστικό τομέα κανενός στη Γερμανία. Είναι γεγονός ότι από το 1976 οι υπηρεσίες δεμάτων στη Γερμανία υπόκεινται σε ανταγωνισμό, κυρίως στον τομέα της μεταφοράς δεμάτων ανάμεσα στις επιχειρήσεις. Οι υπηρεσίες δεμάτων για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας αποτελούν το με διαφορά σημαντικότερο τμήμα πελατών στον τομέα των υπηρεσιών μεταφοράς δεμάτων της DPAG ([6]).

Ε. Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΝΟΙΑ «ΔΙΕΠΙΔΟΤΗΣΗ»

(5) Βασικό επιχείρημα της καταγγέλλουσας είναι ότι η DPAG προσφέρει τις υπηρεσίες μεταφοράς εμπορικών δεμάτων σε τιμές κάτω του κόστους, με στόχο τον εκτοπισμό των ανταγωνιστών της από αυτόν τον τομέα. Τις σχετικές ζημιές η DPAG τις καλύπτει με τα κέρδη που πραγματοποιεί στον αποκλειστικό τομέα. Με αυτό τον τρόπο η DPAG πραγματοποιεί τη «διεπιδότηση» των υπηρεσιών μεταφοράς εμπορικών δεμάτων μέσω του αποκλειστικού επιστολικού τομέα.

([4]) Βλέπε άρθρο 51 του Postgesetz (νόμου για τα ταχυδρομεία): «Μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου τον 2002 η Deutsche Post AG θα έχει το αποκλειστικό δικαίωμα για τη μεταφορά αντικειμένων αλληλογραφίας και διαφημιστικών καταλόγων, των οποίων το βάρος δεν θα υπερβαίνει τα 20 γραμμάρια και η ανώτατη τιμή θα ανέρχεται στο πενταπλάσιο των τιμών που ίσχυαν στις 31 Δεκεμβρίου 1997 για τα σχετικά ταχυδρομικά αντικείμενα της κατώτατης κατηγορίας βάρους (αποκλειστική άδεια βάσει νόμου)».

(*) Επαγγελματικό απόρρητο.

([5]) Βλέπε επιστολή της DPAG, της 23ης Δεκεμβρίου 1999, παράρτημα 1.

([6]) Βλέπε παράρτημα 2 της επιστολής της DPAG της 6ης Δεκεμβρίου 1999.

Οι σχετικές έννοιες όσον αφορά το κόστος

(6) Από οικονομική άποψη υπάρχει «διεπιδότηση» όταν, αφενός, τα έσοδα από την παροχή μιας υπηρεσίας δεν επαρκούν για την κάλυψη του ειδικού οριακού κόστους (incremental costs) ([7]) και, αφετέρου, όταν παρέχεται μια υπηρεσία ή υπάρχει ένας άλλος τομέας δραστηριότητας τα έσοδα των οποίων υπερβαίνουν το «ανεξάρτητο» κόστος. Η υπερκάλυψη του ανεξάρτητου κόστους φανερώνει την πηγή της διεπιδότησης, η οποία έχει ως στόχο την κάλυψη του επιπρόσθετου κόστους. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, ο αποκλειστικός τομέας αποτελεί μια διαρκή πηγή χρηματοδότησης, επειδή τα ποσά που περιέλαβε στον πίνακα 1 η DPAG δείχνουν ότι στον αποκλειστικό τομέα πραγματοποίησε έσοδα τα οποία υπερκαλύπτουν συνολικά το ανεξάρτητο κόστος της ([8]).

(7) Κατά την έρευνα για να διαπιστωθεί εάν καλύπτεται το πρόσθετο κόστος των υπηρεσιών δεμάτων για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας θα πρέπει να γίνει διαχωρισμός του κόστους που αφορά μόνον την παροχή αυτής της υπηρεσίας από το κοινό σταθερό κόστος το οποίο δεν αφορά μόνον αυτή την υπηρεσία.

Η επίδραση της υποχρέωσης που έχει η DPAG για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας

(8) Κατά τον καθορισμό του ποσοστού του κοινού σταθερού κόστους, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι η DPAG είναι υποχρεωμένη από το νόμο να διατηρεί μια υποδομή ώστε να είναι σε θέση να παρέχει ακόμη και σε περιόδους αιχμής τις προβλεπόμενες από το νόμο υψηλής ποιότητας υπηρεσίες δεμάτων στα ταμεία της ([9]). Ακόμη και στην περίπτωση που η DPAG δεν θα προσέφερε καμιά υπηρεσία για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας, θα ήταν υποχρεωμένη έναντι των πελατών της να παραλαμβάνει και να παραδίδει δέματα και καταλόγους μέσω των ταμείων της. Αυτό προκύπτει από τη γενική υποχρέωση σύναψης σύμβασης, σύμφωνα με την οποία κάθε πιθανός χρήστης του ταχυδρομείου μπορεί να αξιώσει από την DPAG την παροχή υπηρεσιών δεμάτων στο ταμείο της με ενιαίες τιμές και με βάση τα ποιοτικά κριτήρια που προβλέπονται από το νόμο. Σε αντίθεση με τις ιδιωτικές επιχειρήσεις, όπως είναι π.χ. η UPS, η DPAG, στην περίπτωση εξόδου της από έναν συγκεκριμένο τομέα υπηρεσιών δεμάτων, δεν έχει τη δυνατότητα να μειώσει το προσωπικό και τα υλικά ανάλογα με τη μείωση των παραλαμβανόμενων ποσοτήτων. Ακόμη και στην περίπτωση που παύσει να λειτουργεί το τμήμα μεταφοράς δεμάτων, θα πρέπει να διατηρηθεί ένα επαρκές μέρος του προσωπικού και των υλικών για την παραλαβή και παράδοση των δεμάτων στα ταμεία της με βάση τα ποιοτικά πρότυπα που προβλέπονται από το νόμο (σε ολόκληρη την επικράτεια D + 1 για το 80 % των αποστελλόμενων δεμάτων). Αυτή η υποχρέωση για τη διατήρηση της υποδομής αποδίδεται στην οικονομική επιστήμη με τον όρο «carrier of last resort» (μεταφορέας έσχατης ανάγκης) ([10]).

(9) Στην περίπτωση που η DPAG διατηρεί μια υποδομή ως συνέπεια της υποχρέωσής της για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας, θα πρέπει να γίνει διαχωρισμός ανάμεσα στο κόστος διατήρησης και στο ειδικό πρόσθετο κόστος για κάθε επιμέρους υπηρεσία:

— το κόστος διατήρησης της υποδομής προκύπτει ανεξάρτητα από τις προσφερόμενεςε υπηρεσίες και από το ποσό των παραλαμβανόμενων δεμάτων λόγω της δυνατότητας που έχει ο καθένας να χρησιμοποιεί αυτή την υποδομή για την παραλαβή και την παράδοση δεμάτων στα ταμεία του ταχυδρομείου. Το κόστος που συνεπάγεται η υποχρέωση διατήρησης του δικτύου μεταφοράς με ενιαίες τιμές αυξάνει το ποσοστό του κοινού σταθερού κόστους του μεταφορέα έσχατης ανάγκης σε σύγκριση με τις επιχειρήσεις οι οποίες δεν έχουν υποχρέωση παροχής δημόσιας υπηρεσίας. Σε αντίθεση με τις επιχειρήσεις που

([7]) Το πρόσθετο κόστος (οριακό κόστος) περιλαμβάνει όλο το κόστος το οποίο αφορά μια συγκεκριμένη υπηρεσία μεταφοράς δεμάτων. Στο οριακό κόστος δεν περιλαμβάνεται στο σταθερό κόστος το οποίο δεν αφορά μια σγκεκριμένη υπηρεσία (το κοινό σταθερό κόστος). Το κοινό σταθερό κόστος δεν αφορά μια συγκεκριμένη υπηρεσία μεταφοράς δεμάτων και εξαλείφεται όταν σταματήσει κάθε παροχή υπηρεσίας η επιχείρηση.

([8]) Αυτό σημαίνει: τα έσοδα τον αποκλειστικού τομέα συνολικά υπερκαλύπτουν ολόκληρο το σχετικό κόστος. Τα έσοδα δεν υπερκαλύπτουν μόνο το ειδικό πρόσθετο κόστος αλλά και το μη συνυπολογιζόμενο κοινό σταθερό κόστος.

([9]) Σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού για την καθολική ταχυδρομική υπηρεσία, η DPAG είναι υποχρεωμένη από το νόμο να παρέχει σε κάθε πελάτη, εντός καθορισμένων χρονικών ορίων (σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού το 80 % τουλάχιστον πρέπει να παραδίδεται εντός δύο εργάσιμων ημερών) υπηρεσίες μεταφοράς δεμάτων. Πριν τεθεί σε ισχύ ο εν λόγω κανονισμός αναδρομικά από την 1η Ιανουαρίου 1998, η γενική υποχρέωση σύναψης σύμβασης προέκυπτε από το άρθρο 8 του νόμου για τα ταχυδρομεία («PostG») της 28 Ιουνίου 1969. Σύμφωνα με το νόμο αυτό, καθένας είχε το δικαίωμα να κάνει χρήση των εγκαταστάσεων του ταχυδρομείου. Οι όροι για τη χρησιμοποίηση των εγκαταστάσεων του ταχυδρομείου προβλέπονταν από τους σχετικούς κανονισμούς. Οι προθεσμίες πριν την έναρξη του παραπάνω κανονισμού προβλέπονται από τον κανονισμό Post- Kundenschutzverordnung (BGBl. 1995 I, S. 2016). (80 % τη δεύτερη εργάσιμη ημέρα μετά την παραλαβή).

([10]) Βλέπε ειδικότερα William J. Baumol και J. Gregory Sidak, Toward Competition in Local Telephony, (MIT Press 1994), σελίδες 108 και 109.

παρέχουν χωρίς καμία δέσμευση τις υπηρεσίες τους ο μεταφορέας έσχατης ανάγκης επιβαρύνεται με το κόστος διατήρησης της υποδομής και στην περίπτωση που παύσουν να παρέχονται οι υπηρεσίες μεταφοράς δεμάτων εκτός των ταμείων. Επομένως, το κόστος διατήρησης της υποδομής δεν είναι «ειδικό» και χαρακτηρίζεται ως κοινό σταθερό κόστος της DPAG ([11]). Το κοινό σταθερό κόστος εξαλείφεται μόνο στην περίπτωση που παύσει να υπάρχει η υποχρέωση παροχής δημόσιας υπηρεσίας,

— αντίθετα, ειδικό πρόσθετο κόστος έχουμε στην περίπτωση των υπηρεσιών παράδοσης και παραλαβής δεμάτων στο ταμείο. Αυτό το πρόσθετο κόστος που εξαρτάται από την ποσότητα και προκαλείται μόνον από τη συγκεκριμένη υπηρεσία, εξαλείφεται στην περίπτωση που παύσει να παρέχεται η υπηρεσία αυτή.

(10) Για να αποφευχθεί η επιδότηση των υπηρεσιών δεμάτων για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας από έσοδα του αποκλειστικού τομέα, η DPAG πρέπει να έχει έσοδα από τις υπηρεσίες μεταφοράς δεμάτων οι οποίες καλύπτουν τουλάχιστον αυτό το ειδικό πρόσθετο κόστος. Η κάλυψη του ειδικού πρόσθετου κόστους παρέχει τη δυνατότητα να ληφθεί δεόντως υπόψη το πρόσθετο κόστος της DPAG που προκύπτει από την υποχρέωσή της να διατηρεί το δίκτυο της για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας ([12]). Για να θεωρηθεί το κόστος διατήρησης του δικτύου ως ειδικό πρόσθετο κόστος, θα πρέπει η δραστηριότητα της DPAG στον τομέα των υπηρεσιών μεταφοράς δεμάτων για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας, να καλύπτει τουλάχιστον το ειδικό πρόσθετο κόστος. Κατ' αυτό τον τρόπο η δραστηριότητα αυτή δεν θα επιβαρύνεται από το γενικό κόστος διατήρησης του δικτύου το οποίο προκύπτει από την υποχρέωση που έχει η DPAG για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας ([13]).

Ο υπολογισμός του ειδικού κόστους των υπηρεσιών μεταφοράς δεμάτων για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας

(11) Η DPAG παρέχει προς το παρόν υπηρεσίες μεταφοράς δεμάτων για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας ([14]) μέσω των 33 κέντρων παραλαβής και διαλογής και των 476 βάσεων διανομής. Αυτή η υποδομή θεωρείται από την DPAG ως τομέας «ταχυδρομικών δεμάτων». Η υποδομή του τομέα των ταχυδρομικών δεμάτων χρησιμοποιείται επίσης και για τις άλλες υπηρεσίες μεταφοράς εμπορικών δεμάτων της DPAG, ειδικά για τις μεταφορές από επιχείρηση σε επιχείρηση. Παράλληλα, η υποδομή αυτή χρησιμοποιείται και για την μεταφορά δεμάτων ανάμεσα σε ιδιώτες (καθώς και για την παραλαβή και παράδοση δεμάτων στα ταμεία), καθώς και για τα επιστρεφόμενα δέματα στο πλαίσιο τον εμπορίου δι' αλληλογραφίας (από τους ιδιώτες στις επιχειρήσεις) ([15]). Οι υπηρεσίες μεταφοράς δεμάτων για το εμπόριο δι' αλλογραφίας ανέρχονται ετησίως στο 71 % των υπηρεσιών μεταφοράς εμπορικών δεμάτων ([16]). Οι υπηρεσίες στον αποκλειστικό τομέα των επιστολών αντιθέτως παρέχονται μέσω μίας ξεχωριστής υποδομής. Η μόνη εξαίρεση είναι η κοινή επίδοση ([17]). Τα τέσσερα «βασικά στάδια επεξεργασίας» όσον αφορά τις υπηρεσίες μεταφοράς δεμάτων για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας είναι τα ακόλουθα ([18]).

([11]) Βλέπε ειδικότερα William J. Baumol και J. Gregory Sidak, Toward Competition in Local Telephony, (MIT Press 1994), σελίδες 108 και 109: «These obligations are appropriately treated as sources of common fixed costs for the firm…».

([12]) Η DPAG παραπέμπει, π.χ., στην επιστολή της της 15ης Μαΐου 1997 και στην επιστολή της της 6ης Οκτωβρίου 2000, σελίδες 4 και 5 και 8 έως 10 όσον αφορά αυτό το πρόσθετο κόστος, το γνωστό ως «επιβάρυνση καθολικής υπηρεσίας».

([13]) Οι γνωστές ως «επιβαρύνσεις καθολικής υπηρεσίας» (δίκτυο υποκαταστημάτων που καλύπτει ολόκληρη την επικράτεια, παράδοση σε ολόκληρη την ομοσπονδιακή επικράτεια με ενιαίο τέλος) θα προστίθονταν στο κόστος παροχής των υπηρεσιών μεταφοράς εμπορικών δεμάτων μόνο στην περίπτωση υπολογισμού ολόκληρου του κόστους. Βλέπε επιστολή της DPAG της 6ης Οκτωβρίου 2000, σελίδες 4 και 5, καθώς και σελίδες 8 έως 11. Η επιμονή στην κάλυψη τουλάχιστον του ειδικού πρόσθετου κόστους συμβάλει στο να αποφευχθεί αυτός ακριβώς ο συνυπολογισμός του κόστους το οποίο προκύπτει από την υποχρέωση παροχής δημόσιας υπηρεσίας όσον αφορά τις υπηρεσίες μεταφοράς δεμάτων που παρέχονται εκτός των ταμείων.

([14]) Οι υπηρεσίες μεταφοράς δεμάτων για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας συνίστανται κυρίως στις υπηρεσίες μεταφοράς δεμάτων και διαφημιστικών καταλόγων.

([15]) Επιστολή της DPAG, της 7ης Απριλίου 2000, σ. 3, επιστολή της DPAG της 6ης Δεκεμβρίου 1999, σ. 11, καθώς και επιστολή της DPAG, της 22ας Δεκεμβρίου 1999, σ. 2.

([16]) Βάση υπολογισμού: Ctcon GmbH, «Segmentserfolgsrechnung 1990-1999 Frachtpost ohne Kataloge von 200 g bis 1 000 g, ohne Postgut Klein und-Postgut leicht sowie ohne Post Express», 23 Ιουνίου 2000.

([17]) Κατ' εξαίρεση, στις αγροτικές περιοχές μαζί με την επίδοση των επιστολών γίνεται και η επίδοση των δεμάτων, βλέπε επιστολή της DPAG, της 9ης Μαρτίου 2000, σ 10. Αυτό αφορούσε το % περίπου, σύμφωνα με τα στοιχεία της DPAG, των δεμάτων που μεταφέρθηκαν κατά το 1999 για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας. Κατά τα προηγούμενα έτη υπήρχε η ακόλουθη κατάσταση: από το 1990 μέχρι το 1995 γινόταν από κοινού επίδοση ενός συγκεκριμένου ποσοστού των δεμάτων του εμπορίου δι' αλληλογραφίας. Από το 1995 μέχρι το 1998 δεν έγινε σχεδόν καμία κοινή επίδοση πλέον. Από το 1999 επανήλθε αυτή η μορφή επίδοσης. Η χρησιμοποίηση της κοινής επίδοσης παρέχει διάφορα κλιμακωτά πλεονεκτήματα, από τα οποία επωφελείται μόνον η DPAG λόγω του αποκλειστικού της τομέα. Λόγω της περιορισμένης σημασίας της κοινής επίδοσης, θεωρείται ότι από το 1995 δεν επηρεάστηκε καθόλου η κάλυψη του ειδικού πρόσθετου κόστους που διαπιστώθηκε για το διάστημα αυτό. Από το 1998, το ειδικό πρόσθετο κόστος των υπηρεσιών μεταφοράς δεμάτων καλύπτεται σε τέτοιο βαθμό που ακόμη και αν λαμβανόταν χωριστά υπόψη η κοινή επίδοση δε θα επηρεαζόταν σημαντικά το αποτέλεσμα.

([18]) Επιστολή της DPAG, της 9ης Μαρτίου 2000, σελίδες 9 και 10.

(12) *Η παραλαβή*. Όσον αφορά όλους τους μεγάλους πελάτες στον τομέα του εμπορίου δι' αλληλογραφίας, τα δέματα δεν παραλαμβάνονται στα ταμεία των διάφορων ταχυδρομείων για να μεταφερθούν στη συνέχεια στα κέντρα παραλαβής αλλά τα παραλαμβάνει η ίδια η DPAG από τις επιχειρήσεις των πελατών της και τα μεταφέρει κατευθείαν στα κέντρα παραλαβής ([19]). Εάν σταματήσουν να μεταφέρονται δέματα για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας μπορεί να εξοικονομηθεί ολόκληρο αυτό το «ειδικό πρόσθετο κόστος παραλαβής» ([20]).

(13) *Η επιτόπια επεξεργασία*. Αυτό το στάδιο της επεξεργασίας περιλαμβάνει την κωδικοποίηση και τη διαλογή των αποστελλόμενων δεμάτων στα κέντρα παραλαβής και την περαιτέρω μεταφορά τους στα κέντρα διαλογής. Στα κέντρα διαλογής γίνεται η διαλογή των δεμάτων και η μεταφορά τους στις βάσεις διανομής. Οι μεγάλοι πελάτες στον τομέα του εμπορίου δι' αλληλογραφίας πραγματοποιούν ένα μέρος αυτής της επιτόπιας επεξεργασίας, όπως είναι π.χ. ο υπολογισμός του τέλους ή η επικόλληση της ετικέτας με τον κωδικό. Το κεφαλαιουχικό κόστος για τη δημιουργία των 33 κέντρων παραλαβής και διαλογής και των 476 βάσεων διανομής δεν θεωρείται ως «ειδικό κόστος» για την παροχή κάποιας υπηρεσίας. Το κόστος αυτό εξαλείφεται με το που παύει να υπάρχει η υποχρέωση παροχής δημόσιας υπηρεσίας βάσει των προβλεπόμενων ποιοτικών προτύπων. Το κόστος για το προσωπικό και τα υλικά στον τομέα της επιτόπιας επεξεργασίας, αντίθετα, εξαρτάται απόλυτα από τον όγκο των παραλαμβανόμενων δεμάτων. Εάν παύσει να παρέχεται υπηρεσία μεταφοράς δεμάτων για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας δεν θα υπάρχει πλέον αυτό το «ειδικό κόστος» επεξεργασίας.

(14) *Η υπεραστική μεταφορά* περιλαμβάνει τη μεταφορά ανάμεσα στα 33 κέντρα παραλαβής και διαλογής. Ακόμη και σε περίπτωση μειωμένου όγκου πρέπει να διατηρηθεί η υπεραστική μεταφορά ανάμεσα στα κέντρα παραλαβής και διαλογής λόγω της σχετικής υποχρέωσης παροχής δημόσιας υπηρεσίας υψηλής ποιότητας που προβλέπεται από το νόμο ([21]). Το κόστος της υπεραστικής μεταφοράς (προσωπικό, υλικά και κεφάλαιο) είναι, «ειδικό κόστος» και εξαρτάται από την παρεχόμενη υπηρεσία και εξαλείφεται μόλις παύσει να υπάρχει η υποχρέωση παροχής δημόσιας υπηρεσίας.

(15) *Οι τοπικές μεταφορές* ανάμεσα στα 33 κέντρα παραλαβής και διαλογής και στις 476 περιφερειακές βάσεις διανομής ([22]). Όσον αφορά την τοπική μεταφορά ανάμεσα στα κέντρα παραλαβής/διαλογής και στις βάσεις διανομής μπορεί να γίνει συγχώνευση των βάσεων διανομής σε περίπτωση μείωσης του όγκου. Στην περίπτωση που παύσουν να παρέχονται οι υπηρεσίες μεταφοράς δεμάτων για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας θα μειωθεί σύμφωνα με τα στοιχεία της DPAG κατά το ήμισυ το κόστος της τοπικής μεταφοράς, λόγω του ότι πρόκειται για «ειδικό κόστος» που αφορά αυτά τα δέματα.

(16) *Η παράδοση*. Μετά τη μεταφορά των δεμάτων στις 476 βάσεις διανομής της DPAG γίνεται παράδοση των δεμάτων του εμπορίου δι' αλληλογραφίας. Η παράδοση συνιστάται κυρίως: στη μεταφορά και στην επίδοση των δεμάτων. Στην περίπτωση αυτή το ήμισυ των ενεργειών αφορά τη μεταφορά και το άλλο ήμισυ την επίδοση. Το κόστος για τις υπηρεσίες μεταφοράς είναι σε μικρότερο βαθμό «ειδικό κόστος» σε σύγκριση με το κόστος επίδοσης ([23]). Το κόστος της επίδοσης είναι σε μεγάλο βαθμό «ειδικό κόστος» και αφορά την παροχή μιας συγκεκριμένης υπηρεσίας. Στην περίπτωση που μειωθούν σημαντικά, υπηρεσίες επίδοσης, με την κατάργηση κάποιας στάσης του οχήματος επειδή επιδίδεται κατά κανόνα ένα μόνο δέμα (όπως π.χ. στην περίπτωση του εμπορίου δι' αλληλογραφίας), τότε εξοικονομείται το κόστος επίδοσης αφού δεν θα χρειάζεται πλέον να γίνει αυτή η στάση ([24]).

(17) Το ειδικό πρόσθετο κόστος ανά τεμάχιο (μέσο οριακό κόστος — «ΜΟΚ») όσον αφορά τις υπηρεσίες μεταφοράς δεμάτων για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας (ΜΟΚ — Εμπόριο δι' αλληλογραφίας με βάση τα παραπάνω καλύπτεται εν μέρει μόνον από τα έσοδα σε σχέση με το κοινό σταθερό κόστος από το 1996 και μετά.

([19]) Μόνον ένας πελάτης μεταφέρει, σύμφωνα με την DPAG, τα δέματά του στο κέντρο παραλαβής.
([20]) Επιστολή της DPAG, της 25ης Ιανουαρίου 2001.
([21]) Βλέπε άρθρο 3 παράγραφος 2 του κανονισμού για την καθολική ταχυδρομική υπηρεσία, σύμφωνα με το οποίο το 80 % τουλάχιστον της ετήσιας ποσότητας δεμάτων που παραλαμβάνονται κατά τις εργάσιμες ημέρες θα πρέπει να παραδίδεται κατά τη δεύτερη εργάσιμη ημέρα μετά την ημέρα παραλαβής. Κάθε κέντρο παραλαβής και διαλογής έχει διπλό ρόλο, χρησιμεύει, δηλαδή ως κέντρο παραλαβής και ως κέντρο διαλογής. Λόγω της υποχρέωσης για την εξυπηρέτηση ολόκληρης της επικράτειας κάθε ημέρα μετακινείται τουλάχιστον ένα όχημα ανάμεσα στο κέντρο παραλαβής και στο κέντρο διαλογής (δηλαδή 32 μετακινήσεις οχημάτων από το κέντο παραλαβής προς τα υπόλοιπα κέντρα διαλογής = 32 × 33 = τουλάχιστον 1 056 μετακινήσεις οχημάτων).
([22]) Και τα 33 κέντρα παραλαβής και διαλογής έχουν την ίδια κατασκευή και τον ίδιο εξοπλισμό και λειτουργούν τόσο ως κέντρα παραλαβής όσο και ως κέντρα διαλογής.
([23]) Ακόμη και αν μειωθεί ο όγκος των μεταφερόμενων δεμάτων σε περίπτωση που παύσουν να παρέχονται υπηρεσίες μεταφοράς εμπορικών δεμάτων οι διαδρομές των οχημάτων μπορούν να μειωθούν σημαντικά μόνο στην περίπτωση που μειωθεί ο αριθμός των παραληπτών ανά διαδρομή. Μόνο σε περίπτωση σημαντικής μείωσης των παραληπτών σε μια συγκεκριμένη διαδρομή, μπορεί να μειωθεί το μήκος αυτής της διαδρομής και να συγχωνευθεί με μια άλλη διαδρομή (επιστολή της DPAG, της 25ης Ιανουαρίου 2001). Οι έρευνες απέδειξαν ότι «ειδικές» διαδρομές έχουμε μόνο στην περίπτωση ταχυδρομικών υπηρεσιών όπου γίνονται μετακινήσεις προς συγκεκριμένες διευθύνσεις.
([24]) Όταν όμως σε κάθε στάση του οχήματος παραδίδονται περισσότερα του ενός δέματα, όπως στις μεταφορές από επιχείρηση σε επιχείρηση, δεν καταργείται αυτή η στάση ακόμη και στην περίπτωση που μειωθεί ο όγκος των παραδιδόμενων δεμάτων.

Πίνακας 3

Μέσο οριακό κόστος στο εμπόριο δι' αλληλογραφίας, μέσο οριακό κόστος από επιχείρηση σε επιχείρηση και μέσο οριακό κόστος της DPAG 1990-1999

Έτος	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999
Έσοδα/τεμάχιο	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
ΜΟΚ-Εμπόριο δι' αλληλογραφίας	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

Τα μέτρα της DPAG σε σχέση με την οικονομική διαφάνεια ανάμεσα στον αποκλειστικό τομέα και στον τομέα μεταφοράς εμπορικών δεμάτων

(18) Όπως αναφέρεται στην ανακοίνωση αιτιάσεων της Επιτροπής της 7ης Αυγούστου 2000, μόνο με την πλήρη διαφάνεια των οικονομικών σχέσεων ανάμεσα στον αποκλειστικό τομέα, αφενός, και στον τομέα των υπηρεσιών μεταφοράς δεμάτων που υπόκειται στον ανταγωνισμό, αφετέρου εξασφαλίζεται ότι οι υπηρεσίες μεταφοράς δεμάτων θα καλύπτουν το ειδικό πρόσθετο κόστους τους. Μόνο με αυτή την προϋπόθεση διασφαλίζεται ότι δεν θα εξουδετερωθούν οι ανταγωνιστές μέσω προσφορών οι οποίες δεν θα βασίζονται στην αποτελεσματικότητα ή στη καλύτερη ποιότητα αλλά μόνο στη ελλιπή κάλυψη του ειδικού πρόσθετου κόστους ([25]). Μέσω του διαρθρωτικού διαχωρισμού του αποκλειστικού τομέα από τους τομείς, οι οποίοι υπόκειται σε ανταγωνισμό και πρέπει να καλύπτουν το ειδικό πρόσθετο κόστους τους, εξασφαλίζεται η κάλυψη ολόκληρου του ειδικού πρόσθετου κόστους και παρεμποδίζεται αποτελεσματικά η μερική του κάλυψη.

(19) Η Επιτροπή ισχυρίζεται επίσης ότι η διαφάνεια των οικονομικών σχέσεων προϋποθέτει και τη διαφάνεια του συστήματος των «τιμών χρέωσης» για τα αγαθά και τις υπηρεσίες που παρέχονται από την επιχείρηση η οποία δραστηριοποιείται στον αποκλειστικό τομέα σε μια επιχείρηση η οποία δραστηριοποιείται σε έναν τομέα που υπόκειται σε ανταγωνισμό ([26]). Η διαφάνεια και η κατανόηση των τιμών είναι αποτελεσματική μόνο μέσω ενός συστήματος το οποίο εγγυάται «ξεχωριστές» τιμές χρέωσης για τις σημαντικότερες υπηρεσίες τις οποίες παρέχει η επιχείρηση η οποία δραστηριοποιείται στον αποκλειστικό τομέα στην επιχείρηση που υπόκειται σε ανταγωνισμό. Μόνο με ένα σύστημα. «ξεχωριστών» τιμών χρέωσης για τα επιμέρους στάδια επεξεργασίας μπορεί να διασφαλισθεί ότι η τιμή που καταβάλλεται για ολόκληρη τη σειρά των υπτηρεσιών καλύπτει και το σύνολο του κόστους των επιμέρους σταδίων και ότι οι εκπτώσεις σε περίπτωση που ο ενδιαφερόμενος πραγματοποιήσει μόνος του ορισμένα από τα στάδια επεξεργασίας θα αντανακλούν επακριβώς το εξοικονομηθέν κόστος.

(20) Η DPAG ικανοποιεί ([27]) αυτά τα αιτήματα της Επιτροπής με την υπόσχεση περί αποχωρισμού και διαρθρωτικού διαχωρισμού του τομέα παροχής υπηρεσιών μεταφοράς εμπορικών δεμάτων. Αυτή η υπόσχεση θα πρέπει να είναι καταρχάς διαφανής και να καθιστά σαφές ότι τα έσοδα από τον αποκλειστικό τομέα δεν θα χρησιμοποιηθούν για τη χρηματοδότηση δραστηριοτήτων στον τομέα των υπηρεσιών μεταφοράς δεμάτων για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας. Επομένως, η DPAG δεσμεύεται να αναθέσει την παροχή υπηρεσιών μεταφοράς εμπορικών δεμάτων και καταλόγων μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2001 στην ανεξάρτητη εταιρεία Newco. Ο τομέας αυτός θα περιλαμβάνει το σύνολο των υπηρεσιών μεταφοράς δεμάτων από επιχείρηση σε επιχείρηση και από επιχείρηση σε ιδιώτες, οι οποίες παρέχονται εκτός των ταμείων της βάσει ξεχωριστών συμβάσεων και με ειδικές τιμές. Μόλις γίνει αυτός ο διαχωρισμός, DPAG δεν θα προσφέρει πλέον καμία υπηρεσία μεταφοράς εμπορικών δεμάτων.

(21) Η Newco, τις υπηρεσίες ή τα υλικά που χρειάζεται για τη λειτουργία της τα παράγει μόνη της ή μπορεί να τα προμηθευτεί από τρίτους ή από την DPAG. Οι υπηρεσίες ή τα υλικά που θα προμηθεύεται η Newco από την DPAG θα παρέχονται σε τιμές αγοράς. Στην περίπτωση που δεν είναι δυνατόν να διαπιστωθούν οι τιμές αγοράς, τότε θα λαμβάνεται ως βάση το ειδικό πρόσθετο κόστος (οριακό κόστος) της DPAG για τις επιμέρους υπηρεσίες ή υλικά. Το ειδικό πρόσθετο κόστος θα πρέπει να περιλαμβάνεται στο λογαριασμό το κόστους επεξεργασίας. Σε περίπτωση διαφοράς, η DPAG δεσμεύεται έναντι της Επιτροπής να προσκομίσει αποδείξεις σχετικά με τις τιμές αγοράς ή το πραγματικό οριακό κόστος.

([25]) Βλέπε Sidak/Spulber «Protecting Competition from the Postal Monopoly», σελίδες 109 έως 124.
([26]) Στην προκειμένη περίπτωση, ο διαρθρωτικός διαχωρισμός του αποκλειστικού τομέα από τους τομείς οι οποίοι υπόκεινται σε ανταγωνισμό προϋποθέτει τήρηση της υποχρέωσης παροχής δημόσιας υπηρεσίας. Η απαραίτητη υποδομή για την τήρηση αυτής της υποχρέωσης παροχής δημόσιας υπηρεσίας πρέπει να παραμείνει σε αυτούς που έχουν αυτή την υποχρέωση.
([27]) Επιστολή της DPAG, της 1ης Φεβρουαρίου 2001.

(22) Η DP δεσμεύεται επίσης έναντι της Επιτροπής να εμφανίζει ξεχωριστά, το αργότερο μέχρι το τέλος της πρώτης εταιρικής χρήσης της Newco, τις τιμές με τις οποίες χρεώνει τη Newco μετά τα τέσσερα βασικά στάδια επεξεργασίας «παραλαβή, επιτόπια επεξεργασία (στο κέντρο παραλαβής), και (στο κέντρο διαλογής), μεταφορά (τοπική και υπεραστική) και παράδοση». Στις περιπτώσεις που η DPAG παρέχει στη Newco μια ή περισσότερες από τις προαναφερόμενες υπηρεσίες, θα ισχύουν οι τιμές και οι όροι που ισχύουν και έναντι των ανταγωνιστών της Newco. Η DPAG είναι υποχρεωμένη να παρουσιάζει πλήρη έκθεση σχετικά με τις τιμές, το κόστος και τα έσοδα της Newco. Αυτή η υποχρέωση για την υποβολή έκθεσης ισχύει για τις τρεις πρώτες εταιρικές χρήσεις της Newco. Η DPAG θα φροντίσει ώστε μέσω του χωριστού υπολογισμού του κόστους να εξασφαλισθεί πλήρης διαφάνεια όσον αφορά τις οικονομικές της σχέσεις με τη Newco.

ΣΤ. ΟΙ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ DPAG ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΔΕΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΟΓΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΔΙ' ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

(23) Οι επιχειρήσεις εμπορίου δι' αλληλογραφίας, οι οποίες δεν στέλνουν τα δέματά τους και τους καταλόγους μέσω του ταχυδρομείου, έχουν ειδικές εκπτώσεις επειδή παραδίδουν έτοιμα τα δέματά τους. Το προϊόν το οποίο προσφέρει η DPAG βάσει ειδικού τέλους ως υπηρεσία μεταφοράς δεμάτων για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας, είναι το ετοιμοπαράδοτο δέμα (μέχρι το 1955 ως ετοιμοπαράδοτο δέμα εθεωρείτο και το ταχυδρομικό αντικείμενο) ([28]) και οι διαφημιστικοί κατάλογοι (κατάλογοι άνω του ενός χιλιογράμμου) ([29]). Οι ειδικές τιμές που ίσχυαν για τα ετοιμοπαράδοτα δέματα προσφέρονταν σε αυτούς που είχαν συνάψει «συμβάσεις συνεργασίας» για την αποστολή δεμάτων ([30]). Όμως οι ειδικές τιμές που προβλέπονται από τις AGB FrDInl προσφέρονταν υπό τον όρο ότι ο πελάτης «θα παρέδιδε όλα τα μικρά και μεγάλα δέματά του στην ταχυδρομική υπηρεσία της DBP για μεταφορά» ([31]). Ανεξάρτητα από τις AGB FrDInl που ισχύουν ούτως ή άλλως ως προς τους αντισυμβαλλόμενους, οι ακόλουθες συμφωνίες συνεργασίας εξασφαλίζουν την ειδική τιμή μόνον υπό τον όρο ότι οι πελάτες θα μεταφέρουν το σύνολο ή ένα σημαντικό μέρος των δεμάτων τους ή καταλόγων τους μέσω της DPAG:

— με τη σύμβαση οικονομικής συνεργασίας που συνήψε η DPAG στις 19 Δεκεμβρίου 1974 για τη μεταφορά δεμάτων («συνεργασία») δεσμεύεται ένας από τους μεγαλύτερους πελάτες στον τομέα του εμπορίου δι' αλληλογραφίας [...] να παραδίδει στη DPAG «τουλάχιστον όλα τα μη ογκώδη ([32]) δέματα μέχρι 10 χιλιόγραμμα », τα οποία συσκευάζονται στην έδρα του πελάτη και «είναι κατάλληλα για να μεταφερθούν ως μικρά ή μεγάλα δέματα». Με την τροποποιητική σύμβαση της 13ης Φεβρουαρίου 1987, αυτή η υποχρέωση επεκτείνεται προς «όλα τα μη ογκώδη δέματα μέχρι 20 χιλιόγραμμα». Η ρύθμιση αυτή παρέμεινε σε ισχύ μέχρι την 1η Ιουλίου 1995 ([33]),

([28]) Ετοιμοπαράδοτο είναι το δέμα όταν ο πελάτης παρέχει μόνος του ορισμένες ταχυδρομικές υπηρεσίες (ζύγισμα, υπολογισμός του τέλους, τοποθέτηση της ετικέτας, σύνταξη της κατάστασης) και παραδίδει τουλάχιστον 10 000 μη ογκώδη δέματα κατ' έτος (μέχρι το 1995: 10 000 ταχυδρομικά δέματα). Γι' αυτές τις υπηρεσίες που παρέχουν οι ίδιοι οι πελάτες, οι οποίες θα παρέχονταν διαφορετικά στα ταμεία των ταχυδρομείων, η DPAG χορηγεί κάποια έκπτωση. Η διαδικασία του υπολογισμού του ενιαίου τέλους για τα ετοιμοπαράδοτα δέματα περιγράφεται στο σημείο 3.3.2 των γενικών όρων συναλλαγών των γερμανικών ταχυδρομείων για την εγχώρια μεταφορά δεμάτων («AGB FrD Inl.»), της 30ής Μαρτίου 1992, και συγκεκριμένα στο κεφάλαιο 3.3. «Ειδικές υπηρεσίες». Οι AGB FrD Inl υπεβλήθησαν από την DPAG ως παράρτημα 4 της επιστολής της 24ης Νοεμβρίου 1994.

([29]) Η διαδικασία της συνεργασίας όσον αφορά τους «διαφημιστικούς καταλόγους» περιγράφεται στο προστεθέν με το νόμο P 777/1993, τον Αύγουστο του 1995, νέο σημείο 3.3.4.2 των AGB FrD Inl.: «Όσοι αποστέλλουν μεγάλες ποσότητες διαφημιστικών καταλόγων μπορούν να αναλάβουν, βάσει συμβάσεων, την παροχή, υπό τους όρους του κεφαλαίου 4.2, ορισμένων υπηρεσιών διαλογής και φόρτωσης. Ως αντάλλαγμα, η ταχυδρομική υπηρεσία μειώνει το τέλος για τους διαφημιστικούς καταλόγους».

([30]) Βάση για τη συνεργασία όσον αφορά τη μεταφορά δεμάτων είναι το σημείο 3.3.4 των AGB FrD Inl.: [«3.3.4. Συνεργασία με τους αποστέλλοντες δέματα» (συνεργασία)]. Σύμφωνα με το σημείο αυτό, η συνεργασία στο θέμα των δεμάτων αφορά τη συνεργασία των αποστελλόντων δέματα με τα γερμανικά ομοσπονδιακά ταχοδρομεία (DBP Postdienst) όσον αφορά τη διαδικασία των ετοιμοπαράδοτων δεμάτων. Στα πλαίσια αυτής της συνεργασίας, η DBP Postdienst αναθέτει σε κάποιον αποστολέα δεμάτων βάσει σύμβασης την παροχή ορισμένων υπηρεσιών διαλογής, φόρτωσης και μεταφοράς μικρών και μεγάλων δεμάτων έναντι οικονομικού ανταλλάγματος. Σύμφωνα με το σημείο 3.3.4 των AGB FrD Inl. η συνεργασία αυτή βασιζόταν σε δύο προϋποθέσεις: 1. συμμετοχή στη διαδικασία προετοιμασίας των δεμάτων και 2, δέσμευση του πελάτη να αποστείλει ολόκληρο τον όγκο των μικρών και μεγάλων του δεμάτων μέσω της DBP Postdienst. Βλέπε AGB FrD Inl, της 30ής Μαρτίου 1992, κεφάλαιο 3.3 ειδικές υπηρεσίες, που υπεβλήθη από την DPAG ως παράρτημα 4 της επιστολής της της 24ης Νοεμβρίου 1994. Σύμφωνα με την DPAG το σημείο 3.3.4 καταργήθηκε στις 28 Δεκεμβρίου 1994, βλέπε επιστολή της DPAG, της 6ης Οκτωβρίου 2000, σ. 16.

([31]) Βλέπε τον δεύτερο όρο στο σημείο 3.3.4 AGB FrD Inl.

([32]) Η έννοια του "ογκώδους" δέματος ορίζεται από το άρθρο 25 παράγραφος 3 του κανονισμού για τα ταχυδρομεία, βλέπε ακόλουθη υποσημείωση.

([33]) Ο πελάτης αυτός μετέφερε, σύμφωνα με τα λεγόμενά του, από το 1994 το [...] των δεμάτων του μέσω της DPAG, βλέπε επιστολή της [...] 4ης Οκτωβρίου 2000, και επιστολή της DPAG, της 14ης Ιουλίου 2000.

— με μια άλλη σύμβαση συνεργασίας στις 3 Αυγούστου 1984, δεσμεύθηκε ένας δεύτερος μεγάλος πελάτης [...] να παραδίδει στη DPAC ([34]), με εξαίρεση τα ογκώδη δέματα κατά την έννοια του άρθρου 25 παράγραφος 3 του κανονισμού για τα ταχυδρομεία ([35]), τουλάχιστον όλα τα δέματα μέχρι 10 χιλιόγραμμα, τα οποία συσκευάζονται στην έδρα του και ήταν κατάλληλα για να αποσταλούν ως μικρά ή μεγάλα δέματα. Με την τροποποιητική σύμβαση της 13ης Φεβρουαρίου 1987, αυτή η υποχρέωση του άλλου πελάτη επεκτάθηκε και προς όλα τα δέματα μέχρι 20 χιλιόγραμμα, με εξαίρεση τα ογκώδη δέματα κατά την έννοια του άρθρου 25 παράγραφος 3 του κανονισμού για τα ταχυδρομεία. Ως αντάλλαγμα για το ότι ο πελάτης στο μέλλον θα παρέδιδε στην DPAG όχι μόνο όλα τα μη ογκώδη δέματα μέχρι 10 χιλιόγραμμα αλλά μέχρι 20 χιλιόγραμμα, θα είχε από την 1η Οκτωβρίου 1986 αύξηση κατά 20 Pfg. της έκπτωσης του ανά τεμάχιο ([36]). Αυτή η ρύθμιση παρέμεινε σε ισχύ μέχρι την 1η Ιουλίου 1995,

— με μια σύμβαση συνεργασίας της 16ης Απριλίου 1987, δεσμεύθηκε ένας τρίτος μεγάλος πελάτης [...] να παραδίδει όλα τα μη ογκώδη δέματά του μέχρι 20 χιλιόγραμμα, τα οποία θα συσκευάζονταν στην κεντρική του επιχείρηση, στη DPAG ([37]). Αυτή ρύθμιση παρέμεινε σε ισχύ μέχρι την 1η Ιουλίου 1995,

— με μια πρόσθετη συμφωνία της 25ης Ιουνίου 1995 για τη μεταφορά δεμάτων με έναν πελάτη [...], η ειδική τιμή είχε ως προϋπόθεση την επίτευξη ετήσιας ποσότητας [...] εκατομμυρίων δεμάτων περίπου, στην οποία θα «συνυπολογιζόταν και ο όγκος των δεμάτων που απεστάλη μέσω ανταγωνιστών της». Η ειδική τιμή επομένως θα ίσχυε από το επόμενο έτος, όταν ο πελάτης θα είχε παραδώσει στην DPAG και την ποσότητα την οποία είχε μεταφέρει κατά το προηγούμενο έτος μέσω συγκεκριμένων ανταγωνιστών της. Πράγματι, κατά το επόμενο έτος ο πελάτης μετέφερε [...] εκατομμύρια δέματα μέσω της DPAC ([38]). Αυτή η συμφωνία τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιουλίου 1995 και ίσχυσε μέχρι την εξαγορά της εταιρείας αυτού του πελάτη από έναν άλλο μεγάλο πελάτη της DPAG [...] το έτος 1996,

— από τον Νοέμβριο του 1997, η DPAG συνήψε συμβάσεις συνεργασίας με τέσσερις μεγάλους πελάτες στον τομέα του εμπορίου δι' αλληλογραφίας ([...] 1η Νοεμβρίου 1997, [...] 4 Μαρτίου 1998, [...] 22 Ιουλίου 1998 και [...] 28 Σεπτεμβρίου 1998), οποίες αφορούσαν ολόκληρο τον όγκο αυτών των εταιρειών, καθώς και ολόκληρο τον όγκο των θυγατρικών τους εταιρειών. Αυτό προβλεπόταν εν μέρει από την ίδια τη συμφωνία (βλέπε σύμβαση της 22ας Ιουλίου 1998) και εν μέρει από ξεχωριστές συμφωνίες (βλέπε πρόσθετη συμφωνία της 23ης Αυγούστου 1998 σε σχέση με τη σύμβαση της 1ης Νοεμβρίου 1997). Λόγω της παγίωσης του εμπορίου δι' αλληλογραφίας αυτοί οι τέσσερις μεγάλοι πελάτες είναι οι κυριότεροι αποστολείς δεμάτων στον τομέα του εμπορίου δι' αλληλογραφίας. Αυτές οι πρότυπες συμβάσεις περιλαμβάνουν όλες εκτός των άλλων και τις ακόλουθες ρήτρες: σύμφωνα με το άρθρο 1 «όλα τα εμπορικά δέματα» των πελατών αποτελούν αντικείμενα της σύμβασης ([39]), 2. σύμφωνα με το άρθρο 2. παράγραφος 2 της σύμβασης, η DPAG υποχρεούται να μεταφέρει τα «εμπορικά δέματα που προβλέπονται από τη σύμβαση » έναντι κάποιου τέλους από το οποίο θα αφαιρεθεί η έκπτωση που προβλέπεται από τη σύμβαση αυτή, 3. σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 3 της σύμβασης, οι πελάτες υποχρεούνται «ως αντάλλαγμα» να «στέλνουν αποκλειστικά μέσω της DPAG όλα τα δεματά τους (καθώς και τα δέματα των θυγατρικών τους) στους πελάτες τους» και 4. σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 3 της σύμβασης, η DPAG χορηγεί στους πελάτες της μια «ποσοτική έκπτωση». Η έκπτωση αυτή εξαρτάται από τον όγκο των αποστελλόμενων δεμάτων. Ως «επιλέξιμα για έκπτωση» θεωρούνται όλα τα «αποστελλόμενα ταχυδρομικά δέματα» των πελατών μετά την επίτευξη ή την υπέρβαση του συμφωνημένου ετήσιου όγκου,

— στις 28 Σεπτεμβρίου 1998, η DPAG συνήψε μια συμφωνία με έναν μεγάλο πελάτη στον τομέα του εμπορίου δι' αλληλογραφίας [...] για την αποστολή διαφημιστικών καταλόγων ([40]). Σύμφωνα με τη συμφωνία αυτή, ο πελάτης υποχρεούται να παραδίδει στην DPAG μέχρι το έτος 2000 το σύνολο των διαφημιστικών του καταλόγων, αλλά όχι λιγότερα από [...] εκατ. καταλόγους ετησίως. Ως «αντάλλαγμα», η DPAC τον χρεώνει με μειωμένη τιμή για κάθε διαφημιστικό κατάλογο που παραδίδεται από την 1η Δεκεμβρίου 1998 ([...] DEM καθαρά),

([34]) Σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 3 του κανονισμού της 16ης Μαΐου 1963 για τα ταχυδρομεία [όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον 11ο ÄndVPostO ν. της 10.8.1988 (BGBl. I S. 1573, Επίσημη Εφημερίδα S. 1613)], ένα δέμα θεωρείται ως ογκώδες όταν 1. έχει μήκος άνω των 120 cm πλάτος άνω των 60 cm και ύψος άνω των 60 cm και 2. χρειάζεται ειδική μεταχείριση (δηλαδή, το δέμα δεν μπορεί να φορτωθεί με μηχάνημα ούτε να μεταφερθεί με ιμάντα μεταφοράς ή περιέχει ζώντα ζώα).

([35]) Το [...] των δεμάτων της εταιρείας [...] αποστέλλεται από την έδρα της εταιρείας που βρίσκεται στην [...] βλέπε επιστολή της εταιρείας, της 26ης Σεπτεμβρίου 2000. Όλα τα δέματα της εταιρείας [...] που βρίσκονται στην [...] αποστέλλονται μέσω της DPAG, βλέπε επιστολή της DPAG, της 14ης Ιουλίου 2000.

([36]) Βλέπε επιστολή της DPAG (Oberpostdirektion Nürnberg) προς την εταιρεία [...], της 17ης Φεβρουαρίου 1987.

([37]) Ο πελάτης αυτός μετέφερε το [...] των δεμάτων τον μέσω της DPAG, βλέπε επιστολή της εταιρείας [...], της 4ης Οκτωβρίου 2000, και επιστολή της DPAG, της 14ης Ιουλίου 2000.

([38]) Βλέπε παράρτημα στην επιστολή της DPAG, της 7ης και της 14ης Ιουλίου 2000.

([39]) Οι συμβάσεις αφορούσαν βασικά τα δέματα που μπορούσαν να φορτωθούν και να μεταφερθούν με μηχανήματα και είχαν τις διαστάσεις που προβλέπονται από τον κανονισμό για τα ταχυδρομεία, δηλαδή μήκος 120 cm, ύψος και πλάτος 60 cm και ανώτατο βάρος 31,5 χιλιόγραμμα, βλέπε σημείο 3.1.2 των συμφωνιών συνεργασίας.

([40]) Ως Infopost Schwer χαρακτηρίζει η DPAG τους καταλόγους άνω των 1 000 γραμμαρίων. Από το 1993, οι Infopost Schwer ανήκουν στο τμήμα μεταφοράς δεμάτων του ταχυδρομείου.

— στις 2 Νοεμβρίου 1998, η DPAG συνήψε με έναν μεγάλο πελάτη στον τομέα τον εμπορίου δι' αλληλογραφίας [...] μια συμφωνία για τη μεταφορά διαφημιστικών καταλόγων (άνω των 50 γραμμαρίων). Σύμφωνα με αυτήν, ο πελάτης υποχρεούται να παραδίδει ετησίως στη DPAG για μεταφορά τουλάχιστον [...] εκατ. διαφημιστικούς καταλόγους. Στην περίπτωση που ανταποκριθεί η εταιρεία σε αυτή της την υποχρέωση, η DPAG χορηγεί έκπτωση ύψους [...] %. Από το παράρτημα 4 της συμφωνίας προκύπτει ότι ο ετήσιος ελάχιστος όγκος των [...] εκατ. τεμαχίων αντιστοιχούσε στο [...] % του συνολικού όγκου του πελάτη και των συνδεδεμένων με αυτόν επιχειρήσεων. Στην περίπτωση που υπερβεί ο πελάτης τον ελάχιστο όγκο των [...] εκατ. χορηγείται πρόσθετη έκπτωση η οποία ανέρχεται στο [...] %, εάν ο όγκος των αποστελλόμενων δεμάτων ξεπεράσει τα [...] εκατ. (= το 100 % των αναγκών του). Σύμφωνα με το σημείο 4.3 της συμφωνίας, εξάλλου, ο πελάτης δικαιούται έκπτωσης [...] % σε περίπτωση που μειωθεί ο όγκος των αποστελλόμενων μέσω της DPAG δεμάτων, αρκεί όμως να ισοδυναμεί με το [...] % του συνολικού όγκου του πελάτη αυτού και των συνδεδεμένων μέ αυτόν επιχειρήσεων. Αυτή η ρύθμιση παρέμεινε σε ισχύ μέχρι τον Ιούνιο του 1999,

— στις 26 Μαρτίου 1999 και στις 3 Ιανουαρίου 2000, η DPAG συνήψε με καθέναν [...] από δύο μεγάλους [...] πελάτες συμφωνίες συνεργασίας στον τομέα, των διαφημιστικών καταλόγων. Σύμφωνα με αυτές, οι πελάτες της DP υποχρεούνται να της παραδίδουν για μεταφορά τουλάχιστον το [...] % όλων των διαφημιστικών τους καταλόγων. Ως απόδειξη του όγκου οι πελάτες παρέχουν στο ταχυδρομείο το δικαίωμα να ελέγχει τα έγγραφά τους. Ως αντάλλαγμα, η DPAG χορηγούσε στους πελάτες της για όλα τα αποστελλόμενα δέματα μια κατ' αποκοπή έκπτωση ύψους [...] % (σε περίπτωση παράδοσης του [...] % των δεμάτων τους) και [...] % (σε περίπτωση παράδοσης του 100 % των δεμάτων τους). Ένας μεγάλος πελάτης έλαβε ως προκαταβολή το ποσό των [...] εκατ. σε σχέση με την έκπτωση που θα εδικαιούτο. Η DPAG κατήγγειλε τις συμβάσεις της 26ης Μαρτίου 1999 και της 3ης Ιανουαρίου 2000 τον Ιούνιο του 2000 μέσω μίας «συμφωνίας ακύρωσης», σύμφωνα με την οποία οι συμβαλλόμενοι τερματίζουν αμέσως κοινή συναινέσει τη συνεργασία τους στον τομέα των διαφημιστικών καταλόγων.

(24) Αμέσως μετά την παραλαβή της συμπληρωματικής ανακοίνωσης αιτιάσεων της 4ης Οκτωβρίου 2000, η DPAG, με ανακοίνωσή της στον τύπο στις 19 Οκτωβρίου 2000, ανήγγειλε την προληπτική καταγγελία των συμφωνιών σχετικά με τις εκπτώσεις για τις οποίες έφερε αντίρρηση η Επιτροπή με τη συμπληρωματική της ανακοίνωση αιτιάσεων της 4ης Οκτωβρίου 2000. Επίσης η DPAG ανήγγειλε ότι στο μέλλον θα φροντίσει μέσω ενός συστήματος προληπτικού ελέγχου ώστε οι μελλοντικές συμβάσεις σχετικά με τις υπηρεσίες μεταφοράς δεμάτων στον τομέα του εμπορίου δι' αλληλογραφίας να μην περιέχουν διατάξεις οι οποίες προσκρούουν στο δίκαιο περί ανταγωνισμού. Η DPAG επανέλαβε αυτή την υπόσχεσή της κατά την ακρόαση της 9ης Νοεμβρίου 2000.

II. **ΝΟΜΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ**

Α. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 82 ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΕΚ

(25) Η DPAG είναι μια εταιρεία παροχής υπηρεσιών έναντι αμοιβής σε διάφορες ταχυδρομικές αγορές. Κατά συνέπεια, η DPAG είναι μια επιχείρηση κατά την έννοια του άρθρου 82 της συνθήκης ΕΚ. Αυτό ισχύει χωρίς να ληφθεί υπόψη πώς είναι οργανωμένη η DPAG πρόκειται για νομικό πρόσωπο δημοσίου η ιδιωτικού δικαίου ([41]).

Β. ΑΓΟΡΑ ΣΧΕΤΙΚΟΥ ΠΡΟΪΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΣΧΕΤΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

(26) Λόγω των ειδικών χαρακτηριστικών τους, τον κόστους τους και τον τομέα που χρησιμοποιούνται, οι υπηρεσίες δεμάτων αποτελούν την αγορά του σχετικού προϊόντος όσον αφορά το εμπόριο δι' αλληλογραφίας. Όπως αναφέρθηκε στην αρχή, δεν παρέχονται υπηρεσίες μεταφοράς δεμάτων για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας στα ταμεία της DPAG αλλά η DPAG παραλαμβάνει τα δέματα κατευθείαν από τις επιχειρήσεις των πελατών. Παράλληλα, η DPAG παρέχει εκπτώσεις στους πελάτες της οι οποίοι δεν στέλνουν τα δέματά τους ή τους καταλόγους τους μέσω των ταμείων του ταχυδρομείου. Κατ' αυτόν τον τρόπο γίνεται πλήρης διαχωρισμός των δεμάτων ια το εμπόριο δι' αλληλογραφίας από τα δέματα που παραδίδονται στα ταμεία και υπόκεινται στα κανονικά ταχυδρομικά τέλη.

(27) Πρέπει να γίνει διάκριση των δεμάτων του εμπορίου δι' αλληλογραφίας που διακινούνται εντός της χώρας και αυτών που στέλνονται στην αλλοδαπή. Εντός της χώρας τα δέματα στέλνονται μέσω της υποδομής που διαθέτει η DPAG. Επειδή δεν υπάρχει καμία συνεργασία με επιχειρήσεις που παρέχουν τις ίδιες υπηρεσίες από άλλα κράτη μέλη, δεν υπάρχει καμία επαφή με αυτές. Η συγκεκριμένη περίπτωση αφορά μόνο τις εγχώριες αποστολές δεμάτων μέσω της DPAG.

([41]) Απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου της 23ης Απριλίου 1991, υπόθεση C-41/90 (Höfner und Elser), Συλλογή ΔΕΚ 1991, σ. I-1979, σημείο 21 κ.ε.

(28) Το εμπόριο δι' αλληλογραφίας απαιτεί την παράδοση σε ολόκληρη την επικράτεια δεμάτων μέχρι 31,5 χιλιογράμμων και καταλόγων άνω του ενός χιλιογράμμου («Infopost Schwer») ή άνω των 50 γραμμαρίων («Infopost») σε μια πληθώρα νοικοκυριών που είναι διασκορπισμένα σε ολόκληρη την ομοσπονδιακή επικράτεια [42]. Τα δέματα του εμπορίου δι' αλληλογραφίας έχουν κατά κανόνα μέσο βάρος μέχρι 2 χιλιόγραμμα ενώ το ανώτατο βάρος ανέρχεται στα 31,5 χιλιόγραμμα. Τα δέματα του εμπορίου δι' αλληλογραφίας είναι σχεδόν όλα «μη ογκώδη» δέματα [43]. Ως ογκώδη δέματα θεωρούνται τα δέματα με ανώτατες διαστάσεις 120 cm × 60 cm × 60 cm και με ανώτατο βάρος 31,5 χιλιόγραμμα τα οποία μπορούν να φορτωθούν με μηχανήματα και να τοποθετηθούν σε ιμάντα μεταφοράς κατά την επιτόπια επεξεργασία.

(29) Παρά την από κοινού χρησιμοποίηση των τμημάτων της σταθερής υποδομής κατά την επιτόπια επεξεργασία και μεταφορά, για την επίδοση στα νοικοκυριά χρησιμοποιείται βασικά περισσότερο προσωπικό και περισσότερα υλικά απ' ό,τι στην περίπτωση, μεταφοράς από επιχείρηση σε επιχείρηση. Το γεγονός ότι οι παραλήπτες είναι διασκορπισμένοι συνεπάγεται ένα πολύ μικρό «συντελεστή στάσεων» (δηλαδή επιδιδόμενα δέματα ανά στάση που κάνει το όχημα). Όσον αφορά τα δέματα του εμπορίου δι' αλληλογραφίας κατά κανόνα επιδίδεται ένα δέμα σε κάθε στάση του οχήματος. Όσον αφορά τις υπόλοιπες μεταφορές δεμάτων ανάμεσα στις επιχειρήσεις, ο συντελεστής στάσεων είναι σαφώς μεγαλύτερος, γιατί στην περίπτωση αυτή επιδίδονται κατά κανόνα περισσότερα του ενός δέματα σε κάθε στάση που κάνει το όχημα [44]. Στην προκειμένη περίπτωση, εξάλλου, το επίπεδο των τιμών στη γερμανική αγορά για τις υπηρεσίες μεταφοράς δεμάτων όσον αφορά το εμπόριο δι' αλληλογραφίας καθορίζεται μόνον από την τιμολογιακή πολιτική της DP. Το επίπεδο των τιμών δεν καθορίζεται από τις προσφορές διαφόρων ανταγωνιστών, αλλά αποκλειστικά από την τιμολογιακή πολιτική της DPAG. Αυτό γίνεται σαφές αν συγκρίνει κανείς τις τιμές και το κόστος των υπηρεσιών μεταφοράς δεμάτων για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας, για το οποίο είχαν συμφωνηθεί ειδικά τέλη, με τις τιμές και το κόστος μεταφοράς δεμάτων από επιχείρηση σε επιχείρηση. Καθ' όλο το χρονικό διάστημα 1990-1999 το κόστος, ανά τεμάχιο για την παραλαβή, τη μεταφορά και την παράδοση των δεμάτων για τό εμπόριο δι' αλληλογραφίας υπερέβαινε αισθητά το αντίστοιχο κόστος για τις μεταφορές δεμάτων από επιχείρηση σε επιχείρηση. Παρόλα αυτά, τα έσοδα της DPAG ανά, τεμάχιο όσον αφορά τις μεταφορές από επιχείρηση σε επιχείρηση υπερέβησαν αισθητά τα αντίστοιχα έσοδα από τις μεταφορές δεμάτων για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας, για το οποίο είχαν συμφωνηθεί ειδικά τέλη. Αυτή η τιμολογιακή πολιτική της DPAG απομονώνει τις υπηρεσίες μεταφοράς δεμάτων για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας στη Γερμανία από τις υπόλοιπες υπηρεσίες μεταφοράς εμπορικών δεμάτων.

(30) Η σχετική γεωγραφική αγορά για τις υπηρεσίες μεταφοράς δεμάτων όσον αφορά το εμπόριο δι' αλληλογραφίας είναι η Γερμανία. Όλες οι υπηρεσίες της DPAG στην αγορά αυτή παρέχονται στη Γερμανία με τη χρησιμοποίηση της εθνικής υποδομής ταχυδομικών δεμάτων. Σύμφωνα με τη διαρκή νομολογία του Δικαστηρίου, η επικράτεια ενός κράτους μέλους μπορεί να αποτελέσει σημαντικό μέρος της κοινής αγοράς κατά την έννοια του άρθρου 82 της συνθήκης ΕΚ [45].

Γ. ΔΕΣΠΟΖΟΥΣΑ ΘΕΣΗ

(31) Η DPAG στη Γερμανία είναι η μόνη αξιομνημόνευτη επιχείρηση παροχής υπηρεσιών μεταφοράς δεμάτων και καταλόγων που καλύπτει ολόκληρη την επικράτεια και επομένως τις ανάγκες του εμπορίου δι' αλληλογραφίας [46]. Ούτε η UPS ούτε οι άλλοι ανταγωνιστές της στον τομέα της μεταφοράς δεμάτων από επιχείρηση σε επιχείρηση, η Deutscher Paket Dienst («DPD») ή η German Parcel («GP») δεν παρέχουν σε ευρεία κλίμακα υπηρεσίες μεταφοράς δεμάτων για τον τομέα τον εμπορίου δι' αλληλογραφίας. Η Hermes Versand Service («Hermes») μετέφερε μέχρι και το 1999 μόνο δέματα της εταιρείας OTTO Versand [47]. Με εξαίρεση την Hermes, στον τομέα της μεταφοράς δεμάτων δεν υπάρχει καμία άλλη εναλλακτική υποδομή που να καλύπτει ολόκληρη την ομοσπονδιακή επικράτεια [48].

---

[42] Οι έρευνες της «Verbraucher Analyse» «92 West & Ost» απέδειξαν ότι στα παλιά ομοσπονδιακά κρατίδια το 29 % των ατόμων ηλικίας άνω των δεκατεσσάρων ετών αγόρασε κατά τους δώδεκα τελευταίους μήνες προϊόντα δι' αλληλογραφίας ενώ το αντίστοιχο ποσοστό στα νέα κρατίδια ήταν πάνω από το 66 %. Η μελέτη «Versandhauskäufer» τέσσερα χρόνια αργότερα (1996) απέδειξε ότι στα παλιά ομοσπονδιακά κρατίδια το 30,8 % του πληθυσμού (άνω των δεκατεσσάρων ετών) κατά το τελευταίο έτος ψώνισε διάφορα πράγματα μέσω αλληλογραφίας, ενώ το αντίστοιχο ποσοστό και για τα εννέα ομοσπονδιακά κρατίδια ανήλθε στο 51,9 %. Βλέπε ενημερωτικό δελτίο «Versandhandels in Deutschland» του Bundesverbandes des Deutschen Versandhandels e.V., σ. 33.

[43] Το ποσοστό των ογκωδών δεμάτων του εμπορίου δι' αλληλογραφίας κατά το έτος 1999 δεν υπερέβαινε το 1 %. Βάση υπολογισμού: Ctcon, «Segmentserfolgsrechnung Sparte Frachtpost, Ubersicht Mengen», Stand 13 Απριλίου 2000, που υπέβαλε η DPAG με την επιστολή της, της 20ής Απριλίου 2000.

[44] Η DPAG υπολογίζει σε [...] το δικό της συντελεστή στάσεων, στον οποίο περιλαμβάνονται και οι υπηρεσίες μεταφοράς δεμάτων για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας. Ο συντελεστής στάσεων των ανταγωνιστών της, οι οποίοι δραστηριοποιούνται ιδίως στον τομέα της μεταφοράς δεμάτων από επιχείρηση σε επιχείρηση (μεταφορές μεγάλου όγκου δεμάτων αποκλειστικά ανάμεσα στις επιχειρήσεις) υπολογίζεται σε 1,8 μέχρι 2,1. Βλέπε έκθεση πραγματογνωμοσύνης της εταιρείας Ctcon, «Ergebnisbelastungen Frachtpost 1995» σ. 7, της 13ης Μαΐου 1997, που υπέβαλε η DPAG με την επιστολή της 15ης Μαΐου 1997.

[45] Βλέπε απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Οκτωβρίου 1999, στην υπόθεση T-228/97, Irish Sugar, Συλλογή ΔΕΚ 1999, II-2969, σημείο 99.

[46] Βλέπε τομέα εμπορικών δεμάτων της Deutschen Post AG (1996), a.a.O., παράρτημα 1, σ. 10.

[47] Η παράδοση από τις ίδιες τις επιχειρήσεις (το έτος 1999, παραδόθηκαν 140 εκατ. δέματα) δεν αποτελεί μέρος αυτής της αγοράς.

[48] Η DPAG δεν αμφισβητεί ότι στη Γερμανία είναι η μόνη επιχείρηση που διαθέτει την ανάλογη υποδομή σε ολόκληρη την επικράτεια.

(32) Η DPAG μετέφερε κατά την περίοδο 1995-1999 για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας: [...] εκατ. δέματα (1995), [...] δέματα (1996), [...] εκατ. δέματα (1997), [...] εκατ. δέματα (1998) και [...] εκατ. δέματα (1999). Με συνολικό όγκο [...] εκατ. δέματα ετησίως περίπου, το ποσοστό που έχει η DPAG στην αγορά υπερβαίνει το 85 %. Η δεσπόζουσα θέση της DPAG προκύπτει επίσης από τους ακόλουθους παράγοντες:

— το μερίδιο της DPAG στην αγορά με βάση τον όγκο στον τομέα των υπηρεσιών μεταφοράς δεμάτων όσον αφορά το εμπόριο δι' αλληλογραφίας στη Γερμανία για ολόκληρο το χρονικό διάστημα για το οποίο υπάρχουν στοιχεία (1990-1999) ανήλθε στο 85 % περίπου ([49]). (Το υπόλοιπο 10-15 % το μετέφεραν κυρίως διάφορες περιφερειακές επιχειρήσεις, δηλαδή εκτός από την DPAG καμία άλλη επιχείρηση δεν δραστηριοποιείται σε ολόκληρη την ομοσπονδιακή επικράτεια),

— η δημιουργία μιας εναλλακτικής υποδομής για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας απαιτεί τη δημιουργία ενός συστήματος με αλληλοσυνδεόμενα κέντρα παραλαβής και διαλογής των δεμάτων, καθώς και των συνδεδεμένων με αυτά βάσεων διανομής. Αυτό σημαίνει, σύμφωνα με τον πραγματογνώμονα, σημαντικές και «χαμένες» αρχικές επενδύσεις (εφάπαξ έξοδα) ([50]). Οι επενδύσεις για την δημιουργία υποδομής που να καλύπτει τις καθημερινές ανάγκες συμφέρουν μόνο στην περίπτωση υπέρβασης της «κρίσιμης ποσότητας» των 100 εκατ. δεμάτων ετησίως ([51]) (βλέπε το προαναφερθέν παράδειγμα της Hermes Versand),

— η DPAG έχει τη δυνατότητα διεπιδότησης των υποκειμένων σε ανταγωνισμό δραστηριοτήτων της, τα οποία δεν διαθέτουν οι ανταγωνιστές της. Τα έσοδα της DPAG από τον αποκλειστικό τομέα των αντικειμένων αλληλογραφίας υπερβαίνουν σταθερά τουλάχιστον από το [...] το «ανεξάρτητο» κόστος του συνόλου των υπηρεσιών του αποκλειστικού τομέα (βλέπε παραπάνω πίνακα 1) ([52]). Κατ' αυτό τον τρόπο, ο αποκλειστικός τομέας θεωρείται ως μία πηγή διεπιδότησης ([53]). Η κατάσταση αυτή είναι διαρκής λόγω της προβλεπόμενης από το νόμο αποκλειστικότητας, δεδομένου ότι το προβλεπόμενο από το νόμο μονοπώλιο αποκλείει πλήρως, τουλάχιστον μέχρι το τέλος του 2002, τους ανταγωνιστές της από τον τομέα της μεταφοράς αντικειμένων αλληλογραφίας μέχρι 200 γραμμάρια.

Δ. ΚΑΤΑΧΡΗΣΗ ΔΕΣΠΟΖΟΥΣΑΣ ΘΕΣΗΣ

Εκπτώσεις πιστών πελατών

(33) Όπως προκύπτει από την υπόθεση Hoffmann-La Roche ([54]), μια επιχείρηση η οποία έχει: δεσπόζουσα θέση στην αγορά δεν μπορεί να συνάψει συμφωνία με κάποιον πελάτη ο οποίος υπόσχεται να καλύψει όλες τις ανάγκες του σε ένα προϊόν ή ένα σημαντικό μέρος αυτών των αναγκών αποκλειστικά μέσω της επιχείρησης που έχει δεσπόζουσα θέση στην αγορά ([55]). Στην υπόθεση Hoffmann-La Roche το Δικαστήριο έκανε την ακόλουθη διάκριση ανάμεσα στις «εκπτώσεις πιστών πελατών» και τις «ποσοτικές εκπτώσεις»:

— η ποσοτική έκπτωση αφορά αποκλειστικά και μόνο τον όγκο των αγοραζόμενων ποσοτήτων. Υπολογίζεται βάσει αντικειμενικά καθορισμένων ποσοτήτων οι οποίες ισχύουν για όλους τους αγοραστές,

— οι εκπτώσεις πιστών πελατών δεν αφορούν μια συγκεκριμένη ποσότητα αλλά τις εκάστοτε ανάγκες του πελάτη ή ένα σημαντικό μέρος αυτών. Στην περίπτωση αυτή, έκπτωση θεωρείται ως «αντάλλαγμα» για την αποκλειστικότητα όσον αφορά την ικανοποίηση των αναγκών ([56]),

([49]) Βλέπε τομέα δεμάτων της Deutsche Post AG (1996), Darstellung und Bewertung der Entscheidungssituation der Sparte Frachtpost zur Fortführung oder Einstellung des Spartengeschfts 1996, παράρτημα 1, σ. 10. Βλέπε επίσης το ενημερωτικό δελτίο της Bundesverbandes des Deutschen Versandhandels e. V., σύμφωνα με το οποίο η DPAG μεταφέρει το 92 % περίπου των δεμάτων του εμπορίου δι' αλληλογραφίας στη Γερμανία: Versandhandel in Deutschland, σ. 17.

([50]) Βλέπε την έκθεση πραγματογνωμοσύνης «Eigenzustellung im Versandhandel als Alternative zur Zusammenarbeit mit der Post», της 15ης Σεπτεμβρίου 2000, που υπεβλήθη ως παράρτημα 8 της επιστολής της DPAG, της 6ης Οκτωβρίου 2000, σ. 7.

([51]) Βλέπε την έκθεση πραγματογνωμοσύνης «Eigenzustellung im Versandhandel als Alternative zur Zusammenarbeit mit der Post», της 15ης Σεπτεμβρίου 2000, που υπεβλήθη ως παράρτημα 8 της επιστολής της DPAG, της 6ης Οκτωβρίου 2000, σ. 5: «Είναι αδύνατο να παραδίδονται καθημερινώς στη Γερμανία σε ολόκληρη την επικράτεια 100 εκατ. δέματα».

([52]) Ο όρος του «ανεξάρτητου» κόστους χρησιμοποιείται στη οικονομική επιστήμη για να δείξει ποια είναι η πηγή της διεπιδότησης. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, ο αποκλειστικός τομέας αποτελεί εγγύηση διαρκών εσόδων άνω του «ανεξάρτητου» κόστους.

([53]) Η διεπιδότηση προϋποθέτει ότι τουλάχιστον για ένα προϊόν της επιχείρησης δημιουργούνται έσοδα τα οποία υπερβαίνουν το ανεξάρτητο κόστος του. Η μεσοπρόθεσμη και μακροπρόθεσμη διεπιδότηση προϋποθέτει τη διαρκή πρόσβαση σε μέσα τα οποία πρέπει να εξοικονομηθούν από άλλους τομείς της επιχείρησης. Για να διατηρηθεί αυτή η πηγή χρηματοδότησης χρειάζεται μία αγορά η οποία θα προστατεύεται από τον ανταγωνισμό μέσω οικονομικών ή θεσμικών φραγμών εισόδου. Ο αποκλειστικός τομέας της DPAG αποτελεί ένα θεσμικό φραγμό εισόδου.

([54]) Απόφαση της 13ης Φεβρουαρίου 1979, Υπόθεση 85/76, Hoffmann-La Roche, Συλλογή ΔΕΚ 1979, σ. 461.

([55]) Hoffmann-La Roche, σημείο 89.

([56]) Hoffmann-La Roche, σημείο 95 και 96.

— επίσης, όταν η έκπτωση πιστών πελατών αφορά μια συγκεκριμένη ποσότητα, η έκπτωση δεν χορηγείται βάσει της ποσότητας αλλά βάσει του υπολογισμού ότι η ποσότητα αποτελεί μια εκτίμηση των αναγκών του πελάτη, οπότε η έκπτωση δεν βασίζεται στη μεγαλύτερη δυνατή ποσότητα αλλά στο μεγαλύτερο δυνατό ποσοστό των αναγκών ([57]).

(34) Οι συμβάσεις που συνήψε η DPAG από το 1974 και μετά σχετικά με τη μεταφορά δεμάτων περιλαμβάνουν διατάξεις οι οποίες προβλέπουν την παροχή εκπτώσεων κατά την έννοια της απόφασης στην υπόθεση Hoffmann-La Roche:

— οι συμβάσεις συνεργασίας της 19ης Δεκεμβρίου 1974, της 3ης Αυγούστου 1984, της 13ης Φεβρουαρίου και της 16ης Απριλίου 1987 περιλαμβάνουν μια, διάταξη σύμφωνα με την οποία η εταιρεία είναι υποχρεωμένη να παραδίδει όλα τα μη ογκώδη δέματά της βάρους 10 έως 20 χιλιογράμμων στη DPAG. Όπως έχει ήδη αναφερθεί όλα σχεδόν τα δέματα του εμπορίου δι' αλληλογραφίας δεν είναι ογκώδη ([58]). Οι συμβάσεις επομένως περιλαμβάνουν μια διάταξη η οποία υποχρεώνει τον πελάτη να παραδίδει, όλα τα δέματά του από 10 έως 20 χιλιόγραμμα, αποκλειστικά και μόνο στην DPAG. Αυτή η μέθοδος υπολογισμού η οποία βασίζεται αποκλειστικά και μόνο στις ανάγκες του πελάτη αντιστοιχεί στη μέθοδο υπολογισμού που περιγράφεται στην απόφαση του Δικαστηρίου σχετικά με την υπόθεση Hoffmann-La Roche και συγκεκριμένα στα σημεία 95 και 96,

— η σύμβαση συνεργασίας της 25ης Ιουνίου 1995 περιλαμβάνει μια διάταξη σύμφωνα με την οποία η ειδική τιμή εξαρτάται από το εάν ο πελάτης παραδώσει κατά το επόμενο έτος για μεταφορά μέσω της DPAG την ποσότητα την οποία μετέφερε κατά το προηγούμενο έτος μέσω κάποιας ανταγωνίστριας επιχείρησης, επιπλέον της ποσότητας που μεταφέρει ήδη μέσω της DPAG. Στόχος της σύμβασης δεν είναι απλώς η παραδιδόμενη ποσότητα —η οποία εκτιμάται χοντρικά σε [...] εκατ.— αλλά η αύξηση στο μέλλον του ποσού των δεμάτων που μεταφέρονται μέσω της DPAG. Αυτή η μέθοδος υπολογισμού η οποία βασίζεται αποκλειστικά στις ανάγκες του πελάτη αντιστοιχεί στη μέθοδο υπολογισμού που περιγράφεται στην απόφαση τη Δικαστηρίου σχετικά με την υπόθεση Hoffmann-La Roche και συγκεκριμένα στα σημεία 94 έως 96,

— οι τέσσερις συμβάσεις συνεργασίας που συνήφθησαν το 1997 περιλαμβάνουν μια διάταξη η οποία δεν αφορά ένα συγκεκριμένο όγκο αλλά αποκλειστικά τις ανάγκες του εκάστοτε πελάτη και η έκπτωση γίνεται ως αντάλλαγμα για την αποκλειστική μεταφορά των δεμάτων μέσω της DPAG. Αυτή η μέθοδος υπολογισμού που βασίζεται στο σύνολο των αναγκών αντιστοιχεί στην περίπτωση των συμβάσεων με ενιαίες εκπτώσεις που περιγράφονται στα σημεία 94, 95 και 96 της απόφασης του Δικαστηρίου στην υπόθεση Hoffmann-La Roche ([59]),

— σύμφωνα με τη σύμβαση της 28ης Σεπτεμβρίου 1998, η έκπτωση ανά τεμάχιο εξαρτάται από την παράδοση ολόκληρου τον όγκου των δεμάτων του πελάτη ή όχι. Η έκπτωση επομένως βασίζεται σε μια μέθοδο υπολογισμού η οποία κατά την έννοια της απόφασης στην υπόθεση Hoffmann-La Roche βασίζεται στις ανάγκες του πελάτη,

— η σύμβαση της 2ας Νοεμβρίου 1998 προβλέπει ότι η έκπτωση ύψους [...] % θα γίνει μόνο όταν ο πελάτης μεταφέρει μέσω της DPAG τουλάχιστον το [...] % των καταλόγων του. Παρά το γεγονός ότι το κείμενο της σύμβασης έχει ως αρχικό ετήσιο στόχο τη μεταφορά [...] εκατ. τεμαχίων, από το παράρτημα 4 της σύμβασης προκύπτει ότι το ποσό αυτό αντιστοιχεί ακριβώς στο [...] % των αναγκών του πελάτη κατά το έτος 1997. Το ότι η δέσμευση δεν αφορά μια συγκεκριμένη ποσότητα αλλά ένα συγκεκριμένο ποσοστό των αναγκών του πελάτη φαίνεται και από τη διάταξη που ορίζει ότι ο πελάτης δικαιούται έκπτωσης [...] % ακόμη και στην περίπτωση που στείλει λιγότερα από [...] εκατ. δέματα για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας, αρκεί να έχει αποστείλει το [...] % αυτών των δεμάτων του. Η έκπτωση αυτή εξάλλου θα αυξηθεί ανάλογα με την αύξηση των δεμάτων που θα μεταφέρει ο πελάτης μέσω της DPAG κατά το επόμενο έτος. Η μέθοδος αυτή αντιστοιχεί προς τις συμβάσες με αυξανόμενες εκπτώσεις οι οποίες περιγράφονται στα σημεία 97 εώς 100 της απόφασης του Δικαστηρίου στην υπόθεση Hoffmann-La Roche. Σύμφωνα με τις συμβάσεις αυτές η έκπτωση αυξάνεται ανάλογα με την αύξηση του ποσοστού των δεμάτων που μεταφέρει ο πελάτης κατά τη διάρκεια του έτους,

([57]) Hoffmann-La Roche, σημείο. 98: το Δικαστήριο χαρακτηρίζει την έκπτωση που βασίζεται στις εκτιμώμενες ετήσιες ανάγκες, οι οποίες αυξάνονται ανάλογα με την κάλυψη αυτών των αναγκών, ως μια «εξεζητημένη μορφή έκπτωσης πιστών πελατών».

([58]) Ογκώδη δέματα (βλέπε διευκρίνιση σχετικά με το άρθρο 25 παράγραφος 2 του κανονισμού για τα ταχυδρομεία), χρησιμοποιούνται για την αποστολή ενδυμάτων ή για την αποστολή ολόκληρων συσκευών και εγκαταστάσεων (έπιπλα, κουζίνες). Τα δέματα αυτά ζυγίζουν κατά κανόνα πάνω από 20 χιλιόγραμμα και δεν παίζουν σημαντικό ρόλο από άποψη όγκου (κατά το έτος 1999 τα ογκώδη δέματα ανήλθαν στο 0,06 % των δεμάτων του εμπορίου δι' αλληλογραφίας). Βάση υπολογισμού: Ctcon, Segmentserfolgsrechnung Sparte Frachtposi, Übersicht Mengen, της 13ης Απριλίου 2000, που υπεβλήθη από τη DPAG με την επιστολή της της 20ής Απριλίου 2000.

([59]) Οι ποσοτικές εκπτώσεις που συμφωνούνται παράλληλα με τις εκπτώσεις πιστών πελατών δεν συνεπάγονται καμία πρόσθετη δέσμευση πέραν της υφιστάμενης υποχρέωσης κάλυψης όλων των αναγκών μέσω της DPAG.

— οι συμβάσεις συνεργασίας της 26ης Μαρτίου 1999 και της 3ης Ιανουαρίου 2000 προβλέπουν ότι θα χορηγείται έκπτωση, υπό τον όρο ότι ο πελάτης θα μεταφέρει τουλάχιστον το [...] % όλων των καταλόγων του. Αυτή η έκπτωση αυξάνεται ανάλογα με την αύξηση του ποσοστού των δεμάτων που μεταφέρει ο πελάτης μέσω της DPAG. Η μέθοδος αυτή αντιστοιχεί στις συμβάσεις με αυξανόμενες εκπτώσεις οι οποίες περιγράφονται στα σημεία 97 έως 100 της απόφασης τον Δικαστηρίου στην υπόθεση Hoffmann-La Roche. Το ότι ανταμείβονται οι πιστοί πελάτες φαίνεται από το γεγονός ότι η σύμβαση συνεργασίας της 26ης Μαρτίου 1999 περιλαμβάνει μια διάταξη για, την προκαταβολή ενός ποσού [...] εκατ. DEM σε σχέση με τη μελλοντική έκπτωση. Αυτή η προκαταβολή επρόκειτο να καταβληθεί τρεις ημέρες μετά τη σύναψη της σύμβασης στις 30ής Μαρτίου 1999 —και μετά την έναρξη της ισχύος της σύμβασης που ήταν η 1η Ιουνίου 1999— χωρίς να έχει προσφέρει κάποια υπηρεσία η DPAG ή κάποιο σημαντικό οικονομικό αντάλλαγμα στην DPAG η επωφεληθείσα επιχείρηση.

Εξοντωτικός ανταγωνισμός

(35) Εξοντωτικό ανταγωνισμό έχουμε στην περίπτωση που μια επιχείρηση με δεσπόζουσα θέση στην αγορά προσφέρει μια υπηρεσία κάτω τον οριακού κόστους για να εκτοπίσει τους ανταγωνιστές της από την αγορά ή για να εμποδίσει την είσοδό τους σ' αυτήν ούτως ώστε να αυξήσει ακόμη περισσότερο το μερίδιό της. Τέτοιες αδικαιολόγητα χαμηλές τιμές προσκρούουν στο άρθρο 82 παράγραφος 2 στοιχείο α) της συνθήκης ΕΚ. Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου καταχρηστικές τιμές έχουμε στην περίπτωση που οι τιμές αυτές δεν καλύπτουν το μέσο κυμαινόμενο κόστος της επιχείρησης με δεσπόζουσα θέση στην αγορά ([60]). Πάνω σε αυτή την αρχή βασίστηκε η απόφαση για την υπόθεση AKZO, με την οποία το Δικαστήριο όρισε το κυμαινόμενο κόστος ως «το κόστος που μεταβάλεται ανάλογα με τις παραγόμενες ποσότητες» ([61]). Κατά την έρευνα για τον υπολογισμό του κόστους το οποίο θα μεταβάλλεται ανάλογα με τις παραγόμενες ποσότητες, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι είναι υπέρ της DPAG ο διαχωρισμός που έγινε στην αρχή ανάμεσα στο κοινό σταθερό κόστος και στο ειδικό πρόσθετο κόστος. Λόγω της υποχρέωσης παροχής δημόσιας υπηρεσίας ανάλογα με την ποσότητα μεταβάλλεται μόνο το ειδικό πρόσθετο κόστος.

(36) Με βάση τις διαπιστώσεις που έγιναν στην αρχή σχετικά με τη σχέση ανάμεσα στο κόστος διατήρησης της υποδομής και στο οριακό κόστος, διαπιστώνονται τα ακόλουθα όσον αφορά τις δραστηριότητες της DPAG εκτός του τομέα των υπηρεσιών που παρέχονται στα ταμεία της: για τη χρονική περίοδο 1990-1995, τα έσοδα της DPAG στον τομέα των υπηρεσιών μεταφοράς δεμάτων για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας δεν εκάλυψαν το ειδικό πρόσθετο κόστος αυτής της υπηρεσίας (βλέπε πίνακα 3). Αυτό σημαίνει ότι κατά τα έτη 1990-1995 κάθε πώληση της DPAG στον τομέα των υπηρεσιών μεταφοράς δεμάτων για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας γινόταν με ζημιά, η οποία αφορά το σύνολο του κόστους διατήρησης της υποδομής και τουλάχιστον ένα μέρος του ειδικού πρόσθετου κόστους. Αυτό σημαίνει ότι υπ' αυτές τις συνθήκες κάθε πρόσθετη πώληση, εκτός από τη ζημιά που ισούται τουλάχιστον με ένα μέρος του οριακού κόστους, δεν συμβάλλει καθόλου στην κάλυψη του, κόστους διατήρησης της υποδομής. Μεσοπρόθεσμα μια τέτοια τιμολογιακή πολιτική αποβαίνει εναντίον των ίδιων οικονομικών συμφερόντων. Υπ' αυτές τις συνθήκες, η DPAG μεσοπρόθεσμα δεν έχει κανένα οικονομικό συμφέρον να παρέχει τέτοιες υπηρεσίες. Θα μπορούσε βέβαια να αυξήσει τα κέρδη της με το να αυξήσει την τιμή ώστε να καλύπτεται το ειδικό πρόσθετο κόστος ή —στην περίπτωση που δε θα ήταν ανταγωνιστική αυτή η τιμή στην αγορά— με το να σταματήσει την παροχή αυτής τη υπηρεσίας, επειδή τα έσοδα με την τωρινή τιμή δεν καλύπτουν το ειδικό πρόσθετο κόστος της. Η παραμονή σ' αυτή την αγορά χωρίς να υπάρχει ελπίδα αύξησης των εσόδων παρεμποδίζει εξάλλου και τους ανταγωνιστές, οι οποίοι έχουν τη δυνατότητα να παρέχουν αυτή την υπηρεσία χωρίς ζημιά.

Επιπτώσεις στον ανταγωνισμό

(37) Όλες οι επίμαχες εκπτώσεις πιστών πελατών μπορούν, σε αντίθεση με αυτά που υποστηρίζει η DPAG, να παραβλάψουν τις ανταγωνιστικές δυνατότητες των άλλων επιχειρήσεων που παρέχουν υπηρεσίες μεταφοράς δεμάτων για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας. Η επιτυχής είσοδος στην αγορά των υπηρεσιών μεταφοράς δεμάτων για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας προϋποθέτει έναν συγκεκριμένο όγκο (περίπου 100 εκατ.

([60]) Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-62/86 (AKZO/Kommission), Συλλογή ΔΕΚ 1991, σ. I-3359 και απόφαση Πρωτοδικείου της 1ης Απριλίου στην υπόθεση T-65/89, (BPB Industries und British Gypsum, Συλλογή ΔΕΚ 1993, σ. II-389.

([61]) Βλέπε υποσημείωση 60 παραπάνω, AKZO, σημείο 71.

δέματα ή καταλόγους) και επομένως όλα τα δέματα που αποστέλλουν τουλάχιστον δύο σημαντικοί πελάτες σ' αυτόν τον τομέα. Με τις εκπτώσεις πιστών πελατών για τους σημαντικότερους πελάτες η DPAG παρεμποδίζει σκοπίμως τους ανταγωνιστές της να φθάσουν την «κρίσιμη ποσότητα» των 100 εκατ. δεμάτων ετησίως. Η πολιτική των εκπτώσεων πιστών πελατών έβλαψε τον ανταγωνισμό επειδή, λόγω της έλξης που ασκεί, συνέβαλε στο να διατηρηθεί μια αντιοικονομική προσφορά υπηρεσιών μεταφοράς δεμάτων για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας με τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

— σπαταλήθηκαν, πόροι επειδή η επιχείρηση με δεσπόζουσα θέση στην αγορά «διεπιδοτούσε» διαρκώς το μη καλυπτόμενο ειδικό πρόσθετο κόστος της από τα έσοδα που είχε στον αποκλειστικό της τομέα,

— παρεμποδίσθηκε η ανάπτυξη εναλλακτικών δικτύων, τα οποία θα μπορούσαν να λειτουργήσουν χωρίς αυτή τη «διεπιδότηση»,

— χρησιμοποιήθηκαν συνεπώς περισσότερα αγαθά απ' ό,τι ήταν αναγκαία για την παροχή των υπηρεσιών μεταφοράς δεμάτων για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας ([62]) και

— υποχρεώθηκαν οι καταναλωτές του αποκλειστικού τομέα να χρηματοδοτούν τι σπατάλες σπάνιων πόρων οι οποίες θα μπορούσαν να αποφευχθούν.

(38) Οι εκπτώσεις πιστών πελατών οι οποίες συμφωνήθηκαν από το Νοέμβριο τον 1997 κα μετά με τους τέσσερις συνεργάτες απεδείχθη ότι είχαν την ίδια επίπτωση με τις αποκλειστικές συμφωνίες. Τα δέματα που μεταφέρθηκαν βάσει αυτών των συμφωνιών συνεργασίας μέσω της DPAG κάλυψαν καθ' όλα αυτά τα χρόνια, σύμφωνα με τα στοιχεία που διαθέτει η Επιτροπή, το % περίπου των αναγκών αυτών των πελατών ([63]). Παράλληλα, η πολιτική των εκπτώσεων πιστών πελατών παρεμπόδισε και τον ανταγωνισμό στον τομέα τον εμπορίου δι' αλληλογραφίας. Οι εναλλακτικοί τρόποι μεταφοράς, ακόμη και αν στην αρχή καλύπτουν μόνο τις ίδιες ανάγκες σε δέματα και καταλόγους, μπορούν να εξελιχθούν αργότερα σε υποδομές ανταγωνισμού ([64]). Μόλις μια υποδομή φθάσει το κρίσιμο μέγεθος μπορεί να εξελιχθεί σε πλήρη εναλλακτική λύση σε σχέση με την DPAG ([65]). Οι συμφωνίες σχετικά με τις εκπτώσεις πιστών πελατών αποθαρρύνουν το εμπόριο δι' αλληλογραφίας να δημιουργήσει εναλλακτικά δίκτυα μεταφοράς στο βαθμό που τίθεται σε κίνδυνο η υποχρέωση πίστης και κατά συνέπεια η ειδική τιμή. Οι συμφωνίες αυτές παρεμποδίζουν δημιουργία ανταγωνισμού, ο οποίος προκύπτει από τις εναλλακτικές υποδομές.

(39) Η συστηματική σύναψη συμφωνιών για εκπτώσεις πιστών πελατών και για ποσοτικές εκπτώσεις με διάφορους πελάτες οδηγεί στο συμπέρασμα σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου ότι η DPAG δεσμεύει του πελάτες αυτούς και με τον τρόπο αυτό παρεμποδίζει ή εξουδετερώνει τον ανταγωνισμό ([66]). Από την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι οι ρυθμίσεις σχετικά με τις εκπτώσεις, οι οποίες βασίζονται στην ικανοποίηση ενός ποσοστού των αναγκών του πελάτη, θεωρούνται ότι βλάπτουν τον ανταγωνισμό εξαιτίας της «ελκυστικότητάς» τους που οφείλεται στη μέθοδο υπολογισμού. Οι πελάτες οι

([62]) Βλέπε William J. Baumol και J.Gregory Sidak, Toward Competition in Local Telephony, σ. 66: «… το αποτέλεσμα θα είναι ότι θα χρησιμοποιηθούν περισσότεροι πόροι απ' ό,τι χρειάζονται για να φθάσει το προϊόν Χ στους καταναλωτές, γεγονός που αντίκειται στην οικονομική αποτελεσματικότητα».

([63]) Βλέπε την έκθεση που υπέβαλε η DPAG, στις 14 Ιουλίου 2000, σχετικά με τον κύκλο εργασιών, τις πωλήσεις και τα καθαρά έσοδα ανά τεμάχιο σε σχέση με οκτώ μεγάλους πελάτες στον τομέα του εμπορίου δι' αλληλογραφίας 1996-1999.

([64]) Η εξέλιξη αυτή επιβεβαιώνεται με το παράδειγμα της Otto-Versandes: η γερμανική εταιρεία Hermes Versand Service, η θυγατρική εταιρεία της Otto-Versandes που δραστηριοποιείται στον τομέα της μεταφοράς δεμάτων, είναι η έκτη μεγαλύτερη ταχυδρομική εταιρεία στη Γερμανία και μετέφερε σύμφωνα με δηλώσεις της 141,6 εκατ. δέματα κατά το έτος 2000 (κύκλος εργασιών κατά το έτος 1999: 337 εκατ. ευρώ). Το παράδειγμα αυτό δείχνει ότι μια εναλλακτική υποδομή η οποία εξυπηρετεί καταρχάς τις ανάγκες του εμπορίου δι' αλληλογραφίας μπορεί, όταν φθάσει σε ένα συγκεκριμένο όγκο ταχυδρομικών δεμάτων, να εξελιχθεί σε ανταγωνιστή της DPAG και να πραγματοποιεί μεταφορές και για τρίτους, ούτως ώστε να αυξηθούν οι δυνατότητες μεταφοράς δεμάτων.

([65]) Η Hermes Versand Service άνοιξε κατά το έτος 2000, σύμφωνα με τις δηλώσεις της, το τρισχιλιοστό της «PaketShop» (κατάστημα παραλαβής δεμάτων). Αυτά τα καταστήματα παραλαβής δεμάτων συστεγάζονται ως «καταστήματα εντός καταστήματος» με άλλα καταστήματα, όπως είναι τα καπνοπωλεία και τα εφημεριδοπωλεία, τα καταστήματα φωτοτυπών, τα ποτοπωλεία και τα καθαριστήρια. Κατ' αυτό τον τρόπο η Hermes Versand παρέχει ένα ευρύ φάσμα υπηρεσιών για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας καθώς και για τα δέματα που επιστρέφουν οι πελάτες (επιστροφές).

([66]) Βλέπε απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Οκτωβρίου 1999, T-228/97, (Irish Sugar), (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη) σημείο 213, Hoffmann La Roche, παραπάνω σημείο 90 και απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 1983, υπόθεση 322/81 (Michelin), συλλογή ΔΕΚ σημείο 85.

οποίοι έχουν υπογράψει τέτοιες συμφωνίες για εκπτώσεις κρίνουν κατά κανόνα σκόπιμο να στέλνουν το σύνολο των δεμάτων τους μέσω της επιχείρησης που τους παρέχει αυτή την έκπτωση. Εξάλλου, οι ρυθμίσεις σχετικά με τις εκπτώσεις που βασίζονται, σε ένα ποσοστό των αναγκών του πελάτη παρεμποδίζουν τον ανταγωνισμό λόγω της μεθόδου υπολογισμού. Αυτό προκύπτει από το γεγονός ότι οι ανταγωνιστές είναι υποχρεωμένοι να προσφέρουν εκπτώσεις για την αντιστάθμιση των απωλειών των πελατών στην περίπτωση που μεταφέρουν μικρότερο ποσοστό με μικρότερη έκπτωση μέσω της DPAG.

(40) Σύμφωνα με τη νομολογία τον Δικαστηρίου, η έννοια της καταχρηστικής εκμετάλλευσης είναι αντικειμενική έννοια και κατά συνέπεια η συμπεριφορά μιας επιχείρησης σε δεσπόζουσα θέση μπορεί να θεωρηθεί ως καταχρηστική κατά την έννοια του άρθρου 82 της συνθήκης ΕΚ, ανεξαρτήτως πταίσματος ([67]). Η DPAG συνεπώς δεν μπορεί να ισχυρισθεί ότι, επειδή βρίσκεται στη φάση της μετατροπής της από μια κρατική επιχείρηση σε μια επιχείρηση που λειτουργεί σύμφωνα με τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας, οι υπάλληλοι της αγνοούσαν την ειδική ευθύνη που είχε η επιχείρησή τους ως κατέχουσα δεσπόζουσα θέση στην αγορά.

(41) Η DPAG δεν μπορεί εξάλλου να ισχυρισθεί ότι τις συμφωνίες σχετικά με τις εκπτώσεις πιστών πελατών τις επέβαλαν οι μεγάλοι πελάτες της επικαλούμενοι το μεγάλο όγκο των δεμάτων που μεταφέρουν μέσω αυτής. Σύμφωνα με τη νομολογία τον Δικαστηρίου στην υπόθεση Hoffmann-LaRoch, μια επιχείρηση που κατέχει δεσπόζουσα θέση στην αγορά δεν μπορεί να δεσμεύσει τους αγοραστές, ακόμη και αν οι ίδιοι το επιθυμούν, να καλύπτουν το σύνολο ή ένα σημαντικό μέρος των αναγκών τους αποκλειστικά μέσω αυτής ([68]). Τέλος, η DPAG δεν μπορεί να ισχυρισθεί ότι οι επίμαχες συμφωνίες σχετικά με τις εκπτώσεις πιστών πελατών έχουν δεσμευτική ισχύ τόσο για τους πελάτες όσο και για τη DPAG. Η προκειμένη περίπτωση δείχνει ακριβώς ότι οι μεγάλοι πελάτες στον τομέα του εμπορίου δι' αλληλογραφίας, σύμφωνα με τη συμβατική τους υποχρέωση, στέλνουν όλα τα δέματά τους ή ένα μεγάλο ποσοστό αυτών μέσω της DPAG.

Ε. ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ

(42) Η πολιτική σχετικά με τις επιπτώσεις πιστών πελατών κατά την περίοδο 1990-1995, η οποία ενισχύεται από τις τιμές κάτω του ειδικού πρόσθετου κόστους για τις υπηρεσίες μεταφοράς δεμάτων για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας, επηρεάζουν και το εμπόριο ανάμεσα στα κράτη μέλη λόγω της έλξης που προκαλεί το σύστημα των εκπτώσεων πιστών πελατών. Η συγκέντρωση της ζήτησης στην DPAG που προκαλείται από τις εκπτώσεις πιστών πελατών παρεμποδίζει το γερμανικό εμπόριο δι' αλληλογραφίας να στραφεί σε επιχειρήσεις από άλλα κράτη μέλη. Έτσι καμία άλλη επιχείρηση παροχής υπηρεσιών μεταφοράς δεμάτων από άλλα κράτη μέλη δεν μπόρεσε να κερδίσε αξιομνημόνευτο μερίδιο στην αγορά παροχής υπηρεσιών δεμάτων για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας στη Γερμανία. Κατ' αυτό τον τρόπο η γερμανική αγορά παραμένει κλειστή γι' αυτές τις υπηρεσίες μεταφοράς δεμάτων όσον αφορά τους ανταγωνιστές από άλλα κράτη μέλη. Οι εκπτώσεις και οι τιμές που προσφέρει η DPAG έχουν βλάψει ση μαντικά το δημόσιο συμφέρον καθώς και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και το εμπόριο ανάμεσα στα κράτη μέλη.

ΣΤ. ΑΡΘΡΟ 86 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2 ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΕΚ

(43) Η DPAG επικαλείται τον περιορισμό του άρθρου 86 παράγραφος 2 για να δικαιολογήσει την πολιτική της όσον αφορά τις εκπτώσεις πιστών πελατών σε σχέση με ορισμένους μεγάλους πελάτες στον τομέα των υπηρεσιών μεταφοράς δεμάτων για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας. Εξάλλου η DPAG δεν μπόρεσε να εξηγήσει σε ποιο βαθμό θα μπορούσε να συμβάλει αυτή η συμφωνία για τις εκπτώσεις πιστών πελατών στην εκπλήρωση της υποχρέωσής της για την παροχή υπηρεσίας γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος. Η DPAG δεν μπορεί να ισχυρισθεί εξάλλου ότι η αύξηση των τιμών, ώστε να καλύπτουν τουλάχιστον το ειδικό κόστος των υπηρεσιών μεταφοράς δεμάτων για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας, θα παρεμπόδιζε την εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής. Αντίθετα, τα έσοδα που καλύπτουν τουλάχιστον το πρόσθετο κόστος συμβάλλουν σύμφωνα με τις δηλώσεις της DPAG κατά τον καλύτερο τρόπο στην κάλυψη τον κόστους διατήρησης της υποδομής, η οποία πρέπει να διατηρηθεί λόγω της υποχρέωσης παροχής δημόσιας υπηρεσίας ([69]). Οι πωλήσεις με τιμές κάτω αυτού του ορίου δεν συμβάλλουν καθόλου στην κάλυψη αυτού του κόστους και για το λόγο αυτό παρεμποδίζουν την εκπλήρωση της υποχρέωσης για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας.

([67]) Απόφαση του πρωτοδικείου της 1ης Απριλίου 1993 στην υπόθεση T-65/89 BPB Industries και British Gypsum, Συλλογή ΔΕΚ σ. 389, σημείο 70.
([68]) Hoffman La Roche, βλέπε παραπάνω, σημείο 89.
([69]) Επιστολή της DPAG, της 9ης Μαρτίου 2000, σελίδες 5 και 7.

(44) Επιπλέον, δεν φαίνεται να υπάρχει κάποιος νόμος ο οποίος υποχρεώνει την DPAG να συνάπτει συμβάσεις για υπηρεσίες μεταφοράς δεμάτων, οι οποίες προσφέρονται έξω από τα ταμεία της και με ειδικές τιμές και δεν καλύπτουν ούτε το ειδικό πρόσθετο κόστος τους. Ούτε τα στοιχεία που κατέθεσε η DPAG ούτε οι έρευνες της Επιτροπής δεν απέδειξαν ότι υπάρχει κάποιος νόμος ο οποίος υποχρεώνει τη DPAG να προσφέρει τόσο χαμηλές ειδικές τιμές κατά τη σύναψη συμφωνιών για τον τομέα τον εμπορίου δι' αλληλογραφίας. Οι ρυθμίσεις τις οποίες ανέφερε η DPAG, όπως π.χ. ο νόμος για τις τηλεπικοινωνίες και τα ταχυδρομεία δεν περιλαμβάνουν καμία γενική ή ειδική διάταξη σχετικά με τις τιμές που θα πρέπει να ισχύουν σε κάθε μεμονωμένη περίπτωση ([70]). Έμμεση αναφορά στις τιμές γίνεται εντούτοις στο άρθρο 37 τον νόμου σχετικά με τα ταχυδρομεία που ισχύει από το 1989. Σύμφωνα με το νόμο αυτό οι επιμέρους υπηρεσίες που παρέχει η DPAG θα πρέπει κατά κανόνα να καλύπτουν ολόκληρο το κόστος και να αποφέρουν και ένα λογικό κέρδος ([71]). Αυτή η διάταξη μάλιστα δεν περιορίζεται απλώς στην απαίτηση κάλυψης του ειδικού κόστους ([72]).

(45) Η Επιτροπή, πάντως, θεωρεί ότι οι εκπτώσεις πιστών πελατών, σε συνδυασμό εν μέρει με τις τιμές κάτω του ειδικού πρόσθετου κόστους, παρεμποδίζουν σημαντικά την ανάπτυξη του εμπορίου και κατά συνέπεια βλάπτουν το συμφέρον της Κοινότητας. Όπως έχει ήδη αναφερθεί εν λόγω συμπεριφορά απομονώνει τη γερμανική αγορά υπηρεσιών μεταφοράς δεμάτων για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας. Αυτή η περιχαράκωση της γερμανικής αγοράς παρεμποδίζει την ανάπτυξη του εμπορίου σε βαθμό που να παραβλάπτει σημαντικά το συμφέρον της Κοινότητας.

Ζ. ΑΡΘΡΟ 3 ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ αριθ. 17

(46) Ακόμη και αν δεν υπάρχουν αποδείξεις ότι προς το παρόν δεν ισχύουν στον τομέα των υπηρεσιών μεταφοράς δεμάτων για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας συμφωνίες για εκπτώσεις πιστών πελατών, η Επιτροπή θέλει να διασφαλίσει ότι η DPAG θα παύσει οριστικά να εφαρμόζει την πολιτική εκπτώσεων υπέρ πιστών πελατών και ότι δεν θα συνάψει στο μέλλον τέτοιου είδους συμφωνίες ([73]).

(47) Λόγω της ελλιπούς κάλυψης του ειδικού πρόσθετου κόστους κατά την περίοδο 1990-1995, δε θα επιβληθεί καμία χρηματική ποινή, επειδή δεν έχει διευκρινισθεί ακόμη ποιο ποσοστό ισχύει για την κάλυψη του κόστους των υποκείμενων στον ανταγωνισμό «πολλαπλών προϊόντων» ή «πολλαπλών υπηρεσιών» που παρέχει μια επιχείρηση η οποία διαθέτει έναν αποκλειστικό τομέα. Εξάλλου, το γεγονός ότι η DPAG, μόλις ενημερώθηκε σχετικά την ανακοίνωση αιτιάσεων της 7ης Αυγούστου 2000 και στα πλαίσια της επακολουθήσασας διαδικασίας σχετικά με τις εκτεθείσες οικονομικές αρχές όσον αφορά το σχετικό ποσοστό κάλυψης του κόστους, υποσχέθηκε ότι θα προσδώσει πλήρη διαφάνεια στις οικονομικές της σχέσεις ανάμεσα στον αποκλειστικό τομέα και στις υπό ανταγωνισμό προσφερόμενες υπηρεσίες μεταφοράς δεμάτων είναι ένα επιχείρημα εναντίον της επιβολής χρηματικής ποινής.

(48) Ακόμη και αν δεν υπάρχουν αποδείξεις ότι η υπηρεσίες μεταφοράς δεμάτων της DPAG για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας δεν καλύπτουν προς το παρόν το ειδικό πρόσθετο κόστος τους, η Επιτροπή θεωρεί ως απαραίτητη —για τους λόγους που εκτίθενται παρακάτω— την έκδοση μιας απόφασης στην προκειμένη περίπτωση ([74]).

— η Επιτροπή με την παρούσα απόφαση διαπιστώνει ότι οι τιμές που δεν καλύπτουν το ειδικό πρόσθετο κόστος για τις υπηρεσίες που παρέχονται εκτός των υποχρεωτικών από το νόμο υπηρεσιών που παρέχονται στα ταμεία αποτελούν παράβαση του άρθρου 82 της συνθήκης ΕΚ. Η DPAG δεν έχει παραδεχθεί —σε αντίθεση με τη στάση της σχετικά με τις εκπτώσεις πιστών πελατών— ότι οι τιμές κάτω του ειδικού πρόσθετου κόστους αποτελούν παράβαση του άρθρου 82 της συνθήκης ΕΚ,

([70]) Το άρθρο 2 του PTRegG περιλαμβάνει την ακόλουθη διάταξη: «Η εξασφάλιση ίσων ευκαιριών στις αγροτικές περιοχές σε σχέση με τις πυκνοκατοικημένες περιοχές όσον αφορά τον ταχυδρομικό τομέα για την εφαρμογή ενιαίων τιμών για τις μονοπωλιακές και τις υποχρεωτικές υπηρεσίες».

([71]) Στην επίσημη αιτιολόγηση της ομοσπονδιακής κυβέρνησης ο στόχος αυτός περιγράφεται ως εξής: «Το άρθρο 2 περιλαμβάνει επίσης τη βασική αρχή, όσον αφορά το ύψος των τελών, σύμφωνα με την οποία η κάθε υπηρεσία θα πρέπει κατά κανόνα να καλύπτει ολόκληρο το κόστος και να επιτρέπει και ένα λογικό κέρδος. Αυτό δεν μπορεί να γίνει σε κάθε περίπτωση. Οι συνθήκες της αγοράς για παράδειγμα όσον αφορά τις υποχρεωτικές υπηρεσίες, επιτρέπουν κατ' εξαίρεση μόνο την μερική κάλυψη του κόστους εξαιτίας της υποχρέωσης διατήρησης της υποδομής αλλά θα πρέπει τουλάχιστον να καλύπτει τουλάχιστον το μεταβλητό κόστος» (γερμανική ομοσπονδιακή βουλή — ενδέκατη κοινοβουλευτική περίοδος, έντυπο 11/2854).

([72]) Το άρθρο 6 παράγραφος 4 του κανονισμού για την προστασία των πελατών του ταχυδρομείου («PKV»), για το οποίο γίνεται λόγος στην επιστολή της 6ης Ιουνίου 2000 (σελίδες 4 έως 6) και της 6ης Οκτωβρίου 2000 (σελίδες 7 και 16) της DPAG, αφορά μόνο τα τέλη για τις μονοπωλιακές υπηρεσίες και δεν ισχύει για τις μη αποκλειστικές υπηρεσίες μεταφοράς δεμάτων. Η διάταξη αυτή εξάλλου προϋποθέτει ότι οι τιμές θα πρέπει να διαμορφωθούν κατά τέτοιο τρόπο «όσον αφορά το ύψος και τη διάρθρωσή τους ώστε να καλύπτεται το κόστος».

([73]) Βλέπε απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Ιουλίου 2000, υπόθεση T-62/98, (Volkswagen AG) (δεν έχε δημοσιευθεί ακόμη), σημείο 199.

([74]) Βλέπε απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Μαΐου 1983, υπόθεση 7/82, Gesellschaft zur Verwertung von Leistungsschutzrechteιτ mbH (GVL), Συλλογή της ΔΕΚ 1983, σ. 483.

— Η Επιτροπή πιστεύει ότι μια τυπική απόφαση επ' αυτού του σημείου θα καταστήσει σαφή τη θέση της. Κατ' αυτόν τον τρόπο δεν θα παύσει μόνο η DPAG να εφαρμόζει μια τέτοια πολιτική αλλά και οι άλλες επιχειρήσεις που ασκούσαν ή είχαν ως στόχο να ασκήσουν παρόμοια πολιτική. Εξάλλου, η ασφάλεια δικαίου που εξασφαλίζεται από μια τέτοια απόφαση της Επιτροπής είναι προς το συμφέρον και των άλλων πιθανών ανταγωνιστών.

Η. ΑΡΘΡΟ 15 ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ αριθ. 17

(49) Σύμφωνα με το άρθρο 15 του κανονισμού αριθ. 17, οι παραβιάσεις του άρθρου 82 της συνθήκης ΕΚ συνεπάγονται χρηματικές ποινές μέχρι ένα εκατ. ευρώ ή μέχρι το 10 % τον κύκλου εργασιών κατά την προηγούμενη εταιρική χρήση, ανάλογα με το ποιο ποσό είνα μεγαλύτερο. Η διάρκεια και το μέγεθος των εκπτώσεων που προσφέρει η DPAG όσον αφορά τις υπηρεσίες μεταφοράς δεμάτων για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας οδηγούν στο συμπέρασμα ότι οι παραβάσεις αυτές γίνονταν σκοπίμως. Κατά τον καθορισμό της χρηματικής ποινής εξάλλου λαμβάνεται υπόψη και η διάρκεια της παράβασης.

Η σοβαρότητα της παράβασης

(50) Η πολιτική εκπτώσεων πιστών πελατών μιας εταιρείας με δεσπόζουσα θέση στην αγορά θεωρείται ως σοβαρή παράβαση ([75]). Οι εκπτώσεις πιστών πελατών μιας επιχείρησης με δεσπόζουσα θέση στην αγορά έχουν καταδικασθεί επανειλημμένα από το Δικαστήριο. Στην προκειμένη περίπτωση οι καταχρήσεις έγιναν με στόχο και αποτέλεσμα αφενός τον εκτοπισμό των ανταγωνιστών της DPAG από αγορά υπηρεσιών μεταφοράς δεμάτων στη Γερμανία κα αφετέρου την παρεμπόδιση ([76]) της δημιουργίας εναλλακτικών δομών μεταφοράς δεμάτων για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας (μεταφορά από τις ίδιες τις επιχειρήσεις). Η πολιτική τιμών και εκπτώσεων της DPAG είχε πολλές αρνητικές συνέπειες όσον αφορά τον ανταγωνισμό στον τομέα των υπηρεσιών μεταφοράς δεμάτων για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας. Η DPAG κατάφερε να διατηρήσει σταθερό στο 85 % το ποσοστό στη γερμανική αγορά υπηρεσιών μεταφοράς δεμάτων για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας και να παρεμποδίσει τη δημιουργία άλλων εναλλακτικών υποδομών αγνοώντας τα γενικά οικονομικά πλεονεκτήματα τα οποία θα μπορούσαν να προκύψουν από τη λειτουργία αποτελεσματικών και κερδοφόρων εναλλακτικών δομών διανομής. Για το λόγο αυτό το ποσό της χρηματικής ποινής καθορίζεται στα 12 εκατ. ευρώ λόγω της σοβαρότητας, του μεγέθους και των επιπτώσεων της παράβασης.

Η διάρκεια της παράβασης

(51) Η παράβαση ήταν διαρκής και επαναλαμβανόταν κατά τρόπο συστηματικό. Διήρκησε από το 1974 μέχρι το 2000 με ιδιαίτερη ένταση (όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 23) κατά το πρόσφατο παρελθόν, δηλαδή από τον Νοέμβριο του 1997 μέχρι τον Οκτώβριο του 2000. Πρόκειται λοιπόν για παράβαση μακράς διάρκειας. Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές σε περίπτωση παραβάσεων μεγάλης διάρκειας το ποσό της ποινής σε σχέση με τη σοβαρότητα της παράβασης μπορεί να αυξηθεί μέχρι το 10 % για κάθε έτος. Η Επιτροπή κρίνει ότι για την περίοδο από τον Νοέμβριο του 1997 μέχρι τον Οκτώβριο του 2000 αυτή η αύξηση θα πρέπει να ανέλθει στο30 %. Για την περίοδο 1974-1997 η Επιτροπή θεωρεί ότι η αύξηση θα πρέπει να ανέλθει στο 70 %. Επομένως, το βασικό ποσό της χρηματικής ποινής καθορίζεται στα 24 εκατ. ευρώ.

Επιβαρυντικά και ελαφρυντικά στοιχεία

(52) Δεν υπάρχουν επιβαρυντικά ή ελαφρυντικά στοιχεία. Κατ' αρχήν είναι βέβαια δυνατόν να ληφθεί υπόψη ως ελαφρυντικό υπέρ μιας επιχείρησης το ότι η επιχείρηση αυτή ανακοινώνει στην Επιτροπή μετά την παραλαβή της ανακοίνωσης αιτιάσεων ότι δεν αμφισβητεί τα γεγονότα στα οποία βασίζει τις αντιρρήσεις της η Επιτροπή. Στη συγκεκριμένη περίπτωση πάντως τα γεγονότα στα οποία βασίζονται οι αντιρρήσεις της Επιτροπής είναι αποκλειστικά και μόνο τα συμβατικά κείμενα, τα οποία περιλαμβάνονται συμφωνίες σχετικά με τις εκπτώσεις πιστών πελατών κατά συνέπεια, η Επιτροπή δεν μπορεί να θεωρήσει ως ελαφρυντικό στοιχείο ότι η DPAG δήλωσε κατά την ακρόαση της 9ης Νοεμβρίου 2000, ότι δεν αμφισβητεί την ύπαρξη αυτών των συμβάσεων,

([75]) Βλέπε κατευθυντήριες γραμμές για τη διαδικασία καθορισμού των χρηματικών ποινών βάσει τον άρθρου 15 παράγραφος 2 του κανονισμού αριθ. 17 (κατευθυντήριες γραμμές) (ΕΕ C 9 της 14.1.1998, σ. 3, σημείο Α).

([76]) Σχετικά με το ρόλο των εναλλακτικών δομών διανομής ως πηγής ευεργετικού για τη δημόσια οικονομία ανταγωνισμού βλέπε παραπάνω αιτιολογικές σκέψεις 37 και38.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

1. Η Deutsche Post AG (DPAG) παραβίασε το άρθρο 82 της συνθήκης ΕΚ από το 1974 μέχρι το 2000 προσφέροντας στους πελάτες της στον τομέα των υπηρεσιών μεταφοράς δεμάτων για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας ειδικές τιμές με μόνο αντάλλαγμα τη δέσμευση των πελατών ότι θα μετέφεραν μέσω αυτής όλα τα μη ογκώδη δέματά τους βάρους μέχρι 20 χιλιόγραμμα ή ακόμη και μέχρι 31,5 χιλιόγραμμα ή τους διαφημιστικούς τους καταλόγους άνω του 1 χιλιογράμμου (Infopost Schwer) ή ένα όσο το δυνατόν μεγαλύτερο ποσοστό αυτών των αντικειμένων.

2. Η DPAG κατά το διάστημα 1990-1995 παραβίασε το άρθρο 82 της συνθήκης ΕΚ προσφέροντας υπηρεσίες μεταφοράς δεμάτων για το εμπόριο δι' αλληλογραφίας σε τιμές που δεν κάλυπταν το ειδικό πρόσθετο κόστος.

Άρθρο 2

1. Η DPAG υποχρεούται να σταματήσει αμέσως την παράβαση για την οποία γίνεται λόγος στο άρθρο 1 παράγραφος 1 και να μην επαναλάβει στο μέλλον τις πράξεις ή τις πρακτικές για τις οποίες γίνεται λόγος στο άρθρο 1 παράγραφος 1.

2. Η DPAG υποχρεούται να υποβάλλει κάθε χρόνο στην Επιτροπή μετά το τέλος της εταιρικής χρήσης το λογαριασμό εσόδων και δαπανών της νέας θυγατρικής επιχείρησης (Newco) στον τομέα των υπηρεσιών μεταφοράς εμπορικών δεμάτων. Επίσης η DPAG υποχρεούται να υποβάλλει κάθε χρόνο μια κατάσταση με τις τιμές που πληρώνει η Newco για τις υπηρεσίες και τα αγαθά που αυτή της προσφέρει.

Η DPAG υποχρεούται να υποβάλει στην Επιτροπή όλες τις συμφωνίες σχετικά με τις εκπτώσεις, τις οποίες θα συνάψει η Newco με τους έξι μεγαλύτερους πελάτες στον τομέα του εμπορίου δι' αλληλογραφίας. Η υποχρέωση αυτή αρχίζει από το πρώτο έτος λειτουργίας της Newco και λήγει μετά το τέλος της τρίτης εταιρικής χρήσης της εταιρείας αυτής.

Άρθρο 3

1. Λόγω της παράβασης για την οποία γίνεται λόγος στο άρθρο 1 παράγραφος 1 επιβάλλεται στην DPAG χρηματική ποινή ύψους 24 εκατ. ευρώ.

2. Το ποσό αυτό πρέπει να καταβληθεί εντός τριών μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αριθ. λογαριασμού 642-0029000-95 Banco Bilbao Vizcaya Argentaria BBVA (κωδικός IBAN: BE 76 6420 0290 0095, κωδικός SWIFT: BBVABEBB), Avenue des Arts 43, B-1040 Βρυξέλλες.

Μετά την εκπνοή αυτής της προθεσμίας θα οφείλονται αυτομάτως τόκοι υπερημερίας με βάση το επιτόκιο που χρησιμοποιεί η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις βασικές χρηματοδοτικές πράξεις από την πρώτη εργάσιμη ημέρα του μηνός κατά τη διάρκεια του οποίου εξεδόθη η παρούσα απόφαση επαυξημένο κατά 3,5 %, δηλαδή με επιτόκιο 8,28 %.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην:

Deutsche Post AG
Heinrich-von-Stephan-Straβe 1
D-53175 Βόννη.

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση είναι εκτελεστός τίτλος κατά την έννοια του άρθρου 256 της συνθήκης ΕΚ.

Βρυξέλλες, 20 Μαρτίου 2001.

Για την Επιτροπή

Mario MONTI

Μέλος της Επιτροπής